Den Europæiske Unions

Tidende

ISSN 1725-2520

L 184

46. årgang

23. juli 2003

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 1297/2003 af 22. juli 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1298/2003 af 22. juli 2003 om tilføjelse til bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (»Φοινίκι Λακωνίας« (»Finiki Lakonias«))** 3

Kommissionens forordning (EF) nr. 1299/2003 af 22. juli 2003 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben 5

Kommissionens forordning (EF) nr. 1300/2003 af 22. juli 2003 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter 7

★ **Kommissionens direktiv 2003/70/EF af 17. juli 2003 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage mecoprop, mecoprop-P og propiconazol som aktive stoffer** ([1]) 9

II *Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

2003/529/FUSP:

★ **Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse DRC/2/2003 af 11. juli 2003 om nedsættelse af bidragyderkomitéen for Den Europæiske Unions militæroperation i Den Demokratiske Republik Congo** 13

([1]) EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

2003/530/EF:

★ **Rådets beslutning af 16. juli 2003 om foreneligheden mellem en støtte, som Den Italienske Republik agter at yde sine mælkeproducenter, og fællesmarkedet** 15

2003/531/EF:

★ **Rådets beslutning af 16. juli 2003 om den belgiske regerings ydelse af støtte til fordel for visse koordinationscentre, der er etableret i Belgien** 17

Kommissionen

2003/532/EF:

★ **Kommissionens henstilling af 10. juli 2003 om retningslinjer for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS), for så vidt angår udvælgelse og anvendelse af miljøpræstationsindikatorer** ([1]) *(meddelt under nummer K(2003) 2253)* 19

2003/533/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 17. juli 2003 om ændring af Kommissionens beslutning 98/371/EF om dyresundhedsbetingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af fersk kød fra visse europæiske lande for at tage hensyn til nogle aspekter vedrørende Estland og Litauen** ([1]) *(meddelt under nummer K(2003) 2561)* 33

2003/534/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 17. juli 2003 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF og beslutning 2000/96/EF for så vidt angår overførbare sygdomme, der er opført i disse beslutninger, og om ændring af beslutning 2002/253/EF for så vidt angår definitioner af tilfælde af overførbare sygdomme** ([1]) *(meddelt under nummer K(2003) 2301)* 35

2003/535/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 22. juli 2003 om ændring af beslutning 2003/218/EF for så vidt angår beskyttelses- og overvågningszoner i forbindelse med bluetongue i Italien** ([1]) *(meddelt under nummer K(2003) 2601)* 40

2003/536/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 22. juli 2003 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering** *(meddelt under nummer K(2003) 2587)* 42

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

★ **Rådets fælles aktion 2003/537/FUSP af 21. juli 2003 om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten og om ændring af fælles aktion 2002/965/FUSP** 45

DA

([1]) EØS-relevant tekst

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1297/2003
af 22. juli 2003
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ([2]), særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2003.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektør for landbrug

([1]) EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.
([2]) EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. juli 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode [1]	Fast importværdi
0702 00 00	096	56,8
	999	56,8
0707 00 05	052	112,2
	999	112,2
0709 90 70	052	90,7
	999	90,7
0805 50 10	052	51,2
	388	51,4
	524	61,6
	528	53,8
	999	54,5
0806 10 10	052	155,0
	624	133,3
	999	144,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	86,0
	400	97,4
	508	84,9
	512	92,0
	528	68,1
	720	63,7
	804	106,8
	999	85,6
0808 20 50	052	110,0
	388	94,9
	512	85,8
	528	44,5
	800	169,8
	999	101,0
0809 10 00	052	103,9
	064	140,1
	094	127,0
	999	123,7
0809 20 95	052	291,5
	400	276,0
	404	252,6
	999	273,4
0809 40 05	060	99,4
	064	89,1
	094	90,9
	999	93,1

[1] Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1298/2003

af 22. juli 2003

om tilføjelse til bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (»Φοινίκι Λακωνίας« (»Finiki Lakonias«))

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ([2]), særlig artikel 6, stk. 3, 4 og 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Grækenland har med henvisning til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2081/92 indgivet en ansøgning til Kommissionen om registrering af betegnelsen »Φοινίκι Λακωνίας« (»Finiki Lakonias«) som beskyttet oprindelsesbetegnelse.

(2) Det er, jf. artikel 6, stk. 1, i nævnte forordning, blevet konstateret, at ansøgningen er i overensstemmelse med forordningen, og at den indeholder alle de oplysninger, der er nævnt i artikel 4 heri.

(3) Kommissionen har i henhold til artikel 7 i nævnte forordning modtaget en indsigelse fra Italien efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ([3]). Denne indsigelse, der vedrører den i varespecifikationen fastsatte mulighed for aftapning uden for det afgrænsede geografiske område, har ikke kunnet tages til følge, jf. artikel 7, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2081/92, da den ikke viste, at betingelserne i nævnte forordnings artikel 2 ikke var overholdt. Kommissionen har ikke modtaget andre indsigelser vedrørende betegnelsen Φοινίκι Λακωνίας (Finiki Lakonias), efter at denne blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

(4) Betegnelsen er derfor berettiget til optagelse i registeret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser og dermed også til fællesskabsbeskyttelse som beskyttet oprindelsesbetegnelse.

(5) Bilaget til denne forordning supplerer bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2400/96 ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1291/2003 ([5]).

(6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra udvalget nedsat ved artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2081/92.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den betegnelse, der er anført i bilaget til nærværende forordning, tilføjes i bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96, og betegnelsen optages i registeret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser som beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB), jf. artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.
([2]) EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.
([3]) EFT C 180 af 26.6.2001, s. 10.
([4]) EFT L 327 af 17.12.1996, s. 11.
([5]) EUT L 181 af 19.7.2003, s. 12.

BILAG

PRODUKTER I TRAKTATENS BILAG I BEREGNET TIL KONSUM

Fedtstoffer

Olivenolie

GRÆKENLAND

— »Φοινίκι Λακωνίας« (»Finiki Lakonias«) (BOB)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1299/2003

af 22. juli 2003

om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97 [2], særlig artikel 5, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtning:

Efter artikel 2, stk. 2, og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsættes Fællesskabets produktions- og importpriser hver anden uge for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, og de anvendes i perioder på to uger. Efter artikel 1b i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 af 17. marts 1988 om visse gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel til Fællesskabet af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97 [4], fastsættes disse priser for perioder af to uger på grundlag af vejede oplysninger, som medlemsstaterne meddeler. Det er vigtigt, at disse straks fastsættes, så at den told, der skal anvendes, kan beregnes. Denne forordning bør derfor straks træde i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabets produktions- og importpriser for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, jf. artikel 1b i forordning (EØF) nr. 700/88, fastsættes for en periode på to uger som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. juli 2003.

Den anvendes fra den 23. juli til den 6. august 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2003.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektør for landbrug

---

[1] EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.
[2] EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.
[3] EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.
[4] EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. juli 2003 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

(EUR pr. 100 stk.)

Periode: 23. juli til 6. august 2003

Fællesskabets produktionspris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
	14,93	13,14	22,46	11,99
Fællesskabets importpris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
Israel	—	—	7,95	7,29
Marokko	—	—	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordan	—	—	—	—
Vestbredden og Gazastriben	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1300/2003

af 22. juli 2003

om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ([1]), ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ([2]),

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98 ([4]), særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1166/2003 ([5]).

(2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2003.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektør for landbrug

([1]) EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.
([2]) EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.
([3]) EFT L 141 af 24.6.1995, s. 16.
([4]) EFT L 85 af 20.3.1998, s. 5.
([5]) EUT L 162 af 1.7.2003, s. 57.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. juli 2003 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, råsukker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 (1)	16,68	7,97
1701 11 90 (1)	16,68	14,27
1701 12 10 (1)	16,68	7,77
1701 12 90 (1)	16,68	13,75
1701 91 00 (2)	18,39	17,53
1701 99 10 (2)	18,39	12,09
1701 99 90 (2)	18,39	12,09
1702 90 99 (3)	0,18	0,46

(1) Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i bilag I, punkt II, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 (EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1).
(2) Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i bilag I, punkt I, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 (EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1).
(3) Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/70/EF

af 17. juli 2003

om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage mecoprop, mecoprop-P og propiconazol som aktive stoffer

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler [1], senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/68/EF [2], særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2266/2000 [4], skal der opstilles en liste over aktive stoffer, som skal vurderes med henblik på deres eventuelle optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Listen omfatter mecoprop, mecoprop-P og propiconazol.

(2) Virkningerne af disse aktive stoffer på menneskers sundhed og miljøet er blevet vurderet i henhold til forordning (EØF) nr. 3600/92 for en række anvendelsesformål, som anmelderne har foreslået. Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 933/94 af 27. april 1994 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 3600/92 for så vidt angår aktive stoffer i plantebeskyttelsesmidler og udpegning af rapporterende medlemsstater [5], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2230/95 [6], blev følgende rapporterende medlemsstater udpeget, og de har efterhånden forelagt Kommissionen deres vurderingsrapporter og henstillinger i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 3600/92: mecoprop: rapporterende medlemsstat Danmark, alle relevante oplysninger blev forelagt den 31. august 1999; mecoprop-P: rapporterende medlemsstat Danmark, alle relevante oplysninger blev forelagt den 7. januar 1999; propiconazol: rapporterende medlemsstat Finland, alle relevante oplysninger blev forelagt den 30. november 1998.

(3) Vurderingsrapporterne er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed.

(4) Behandlingen af alle aktive stoffer blev afsluttet den 15. april 2003 med Kommissionens reviderede vurderingsrapporter om mecoprop, mecoprop-P og propiconazol.

(5) Ved behandlingen af mecoprop, mecoprop-P og propiconazol blev der ikke fastslået uafklarede spørgsmål eller problemer, der ville have krævet høring af Den Videnskabelige Komité for Planter.

(6) Det fremgår af forskellige undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder mecoprop, mecoprop-P og propiconazol, kan forventes generelt at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 91/414/EØF især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. Disse aktive stoffer bør derfor optages i bilag I for at sikre, at godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder de pågældende aktive stoffer, i alle medlemsstater finder sted i overensstemmelse med direktivet.

(7) Kommissionens reviderede rapport er en forudsætning for, at medlemsstaterne korrekt kan gennemføre en række afsnit af de ensartede principper, der er fastlagt i direktiv 91/414/EØF. Det bør derfor fastsættes, at medlemsstaterne opbevarer de endelige reviderede rapporter, så de er tilgængelige for eventuelle parter, bortset fra fortrolige oplysninger.

(8) Før et aktivt stof optages i bilag I, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig på de nye krav, som optagelsen medfører.

(9) Medlemsstaterne bør efter optagelsen have en rimelig frist til at gennemføre bestemmelserne i direktiv 91/414/EØF vedrørende plantebeskyttelsesmidler, der indeholder mecoprop, mecoprop-P og propiconazol, og til at tage eksisterende godkendelser op til fornyet overvejelse for at sikre, at betingelserne for disse aktive stoffer i bilag I til direktiv 91/414/EØF opfyldes. Der bør afsættes en længere periode til indgivelse og vurdering af det fuldstændige dossier for hvert plantebeskyttelsesmiddel i overensstemmelse med de ensartede principper i direktiv 91/414/EØF.

(10) Der bør derfor foretages ændringer i direktiv 91/414/EØF.

[1] EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.
[2] EUT L 177 af 16.7.2003, s. 12.
[3] EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10.
[4] EFT L 259 af 13.10.2000, s. 27.
[5] EFT L 107 af 28.4.1994, s. 8.
[6] EFT L 225 af 22.9.1995, s. 1.

(11) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 91/414/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. november 2004 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender bestemmelserne fra den 1. december 2004.

Bestemmelserne skal ved offentliggørelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne tager godkendelsen af hvert plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder mecoprop, mecoprop-P og propiconazol, op til fornyet behandling for at sikre, at kravene for hvert af disse aktive stoffer i bilag I til direktiv 91/414/EØF er opfyldt. Om nødvendigt ændrer de eller trækker de godkendelsen tilbage i henhold til direktiv 91/414/EØF senest den 30. november 2004.

2. For hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder mecoprop, mecoprop-P og propiconazol, enten som det eneste aktive stof eller som et af flere aktive stoffer, som alle er optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF pr. 31. maj 2004, nyvurderer medlemsstaterne produktet i overensstemmelse med de ensartede principper i bilag VI til direktiv 91/414/EØF på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til nævnte direktiv. På grundlag af den vurdering fastlægger medlemsstaterne, om produktet opfylder kravene i artikel 4, stk. 1, litra b) til e), i direktiv 91/414/EØF. Om nødvendigt ændrer de eller trækker de godkendelsen af hvert sådant plantebeskyttelsesmiddel tilbage senest den 31. maj 2008.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft den 1. juni 2004.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilag I til direktiv 91/414/EØF indsættes følgende sidst i tabellen:

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnummer	IUPAC-navn	Renhed [1]	Ikrafttrædelse	Optagelsens udløb	Særlige bestemmelser
»56	Mecoprop CAS-nr. 7085-19-0 CIPAC-nr. 51	(RS)-2-(4-chloro-o-tolyloxy)-propionsyre	930 g/kg	1. juni 2004	31. maj 2014	Må kun tillades anvendt som herbicid. Ved gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om mecoprop, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 15. april 2003. Ved denne samlede vurdering: — bør medlemsstaterne være særligt opmærksomme på den potentielle kontaminering af grundvandet, når det aktive stof anvendes i områder med følsom jordbund og/eller ekstreme vejrforhold. Godkendelsesbetingelserne bør, hvis det er relevant, omfatte risikoreducerende foranstaltninger — bør medlemsstaterne være særligt opmærksomme på beskyttelsen af arthropoder, der ikke er målarter. Risikoreducerende foranstaltninger bør anvendes, hvis det er relevant
57	Mecoprop-P CAS-nr. 16484-77-8 CIPAC-nr. 475	(R)-2-(4-chloro-o-tolyloxy)-propionsyre	860 g/kg	1. juni 2004	31. maj 2014	Må kun tillades anvendt som herbicid. Ved gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om mecoprop-P, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 15. april 2003. Ved denne samlede vurdering: — bør medlemsstaterne være særligt opmærksomme på den potentielle kontaminering af grundvandet, når det aktive stof anvendes i områder med følsom jordbund og/eller ekstreme vejrforhold. Godkendelsesbetingelserne bør, hvis det er relevant, omfatte risikoreducerende foranstaltninger

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnummer	IUPAC-navn	Renhed (1)	Ikrafttrædelse	Optagelsens udløb	Særlige bestemmelser
58	Propiconazol CAS-nr. 60207-90-1 CIPAC-nr. 408	(±)-1-[2-(2,4 dichloro-phenyl)-4-propyl-1,3-dioxolan-2-ylmethyl]-1H-1,2,4-triazol	920 g/kg	1. juni 2004	31. maj 2014	Må kun tillades anvendt som fungicid. Ved gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om propiconazol, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 15. april 2003. Ved denne samlede vurdering: — skal medlemsstaterne være særligt opmærksomme på beskyttelsen af arthropoder, der ikke er målarter, og vandorganismer. Godkendelsesbetingelserne bør, hvis det er relevant, omfatte risikoreducerende foranstaltninger — skal medlemsstaterne være særligt opmærksomme på beskyttelsen af jordbundsorganismer for anvendelsesrater over 625 g virksomt stof pr. ha (f.eks. anvendelse i græstørv). Godkendelsesbetingelserne bør, hvis det er relevant, omfatte risikoreducerende foranstaltninger (f.eks. en ordning for pletvis anvendelse)

(1) Den reviderede vurderingsrapport indeholder nærmere oplysninger om de aktive stoffers identitet og specifikationer.«

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉS AFGØRELSE DRC/2/2003

af 11. juli 2003

om nedsættelse af bidragyderkomitéen for Den Europæiske Unions militæroperation i Den Demokratiske Republik Congo

(2003/529/FUSP)

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 25, stk. 3,

under henvisning til Rådets fælles aktion 2003/423/FUSP af 5. juni 2003 om Den Europæiske Unions militæroperation i Den Demokratiske Republik Congo ([1]), særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 10 i fælles aktion 2003/423/FUSP bemyndiger Rådet Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité til at træffe de relevante afgørelser om nedsættelse af en bidragyderkomité i tilfælde af, at tredjelandene yder væsentlige militære bidrag.

(2) Det Europæiske Råd fastlagde ved konklusionerne fra møderne i Nice og Bruxelles passende ordninger for tredjelandes deltagelse i krisestyringsoperationer og nedsættelse af en bidragyderkomité.

(3) Bidragyderkomitéen skal spille en væsentlig rolle i den daglige ledelse af operationen. Den bliver det vigtigste forum, hvor de bidragydende stater i fællesskab kan forholde sig til spørgsmål om anvendelsen af deres styrker i operationen. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité, der varetager politisk kontrol med og strategisk ledelse af operationen, tager hensyn til Bidragyderkomitéens synspunkter.

(4) I overensstemmelse med artikel 6 i protokollen om Danmarks stilling. der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af Den Europæiske Unions afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet. Danmark deltager ikke i finansieringen af operationen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Nedsættelse

Der nedsættes herved en bidragyderkomité for Den Europæiske Unions militæroperation i Den Demokratiske Republik Congo (i det følgende benævnt »komitéen«).

Artikel 2

Funktioner

Komitéens mandat er fastlagt i Det Europæiske Råds konklusioner fra Nice (7.-9. december 2000) og Bruxelles (24.-25. oktober 2002).

Artikel 3

Sammensætning

1. Komitéen er sammensat af:

— repræsentanter for samtlige EU-medlemsstater

— repræsentanter for de i bilaget anførte tredjelande, der deltager i operationen og yder væsentlige militære bidrag.

2. Generaldirektøren for Den Europæiske Unions Militærstab og den øverstbefalende for operationen har ret til at overvære eller være repræsenteret ved komitéens møder.

([1]) EUT L 143 af 11.6.2003, s. 50.

Artikel 4

Formand

I overensstemmelse med Nice-konklusionerne, og uden at dette berører formandskabets prærogativer, ledes bidragyderkomitéen for denne operation af generalsekretæren/den højtstående repræsentant eller dennes repræsentant i nært samråd med Rådets formandskab bistået af formanden for Den Europæiske Unions Militærkomité eller dennes repræsentant.

Artikel 5

Møder

1. Formanden indkalder regelmæssigt til møde i komitéen. Hvis omstændighederne kræver det, kan der indkaldes til hastemøder på formandens initiativ eller efter anmodning fra et medlem.

2. Formanden udsender inden mødet en foreløbig dagsorden og dokumenter af relevans for mødet. Efter hvert møde udsendes der et referat.

3. Repræsentanter for Kommissionen og andre personer kan i relevant omfang indbydes med henblik på specifikke drøftelser.

Artikel 6

Procedure

1. Med forbehold af stk. 3, og uden at dette berører Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités kompetence og det ansvar, der påhviler den øverstbefalende for operationen

— træffer komitéen med enstemmighed blandt repræsentanterne for de stater, der bidrager til operationen, afgørelse om den daglige ledelse af operationen

— fremsætter komitéen med enstemmighed blandt komitéens medlemmer anbefalinger om eventuelle justeringer af den operative planlægning, herunder eventuel justering af målene.

Hvis et medlem undlader at stemme, udelukker dette ikke enstemmighed.

2. Formanden fastslår, at flertallet af repræsentanter for de stater, der har ret til at deltage i mødet, er til stede.

3. Alle procedurespørgsmål afgøres ved simpelt flertal blandt de tilstedeværende medlemmer.

4. Danmark deltager ikke i komitéens afgørelser.

Artikel 7

Tavshedspligt

1. Rådets sikkerhedsforskrifter finder anvendelse på møder og drøftelser i komitéen. Repræsentanter i komitéen skal have den relevante sikkerhedsgodkendelse.

2. Komitéens drøftelser er undergivet tavshedspligt, medmindre komitéen med enstemmighed træffer anden bestemmelse.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juli 2003.

På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités vegne

M. MELANI

Formand

BILAG

LISTE OVER TREDJELANDE OMHANDLET I ARTIKEL 3

— Brasilien

— Canada

— Sydafrika.

RÅDETS BESLUTNING

af 16. juli 2003

om foreneligheden mellem en støtte, som Den Italienske Republik agter at yde sine mælkeproducenter, og fællesmarkedet

(2003/530/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til en begæring fra Den Italienske Republik, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, som den foreligger i forordning (EF) nr. 1255/1999 ([1]), finder artikel 87, 88 og 89 i traktaten anvendelse på mælkemarkedet.

(2) De italienske mælkeproducenter har produceret mælk ud over deres referencemængder i perioden fra 1995/96 til 2001/02 og skal betale Fællesskabet et beløb på 1 386 475 250 EUR i henhold til den tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter, der blev indført ved forordning (EØF) nr. 3950/92 ([2]).

(3) Dette beløb har de italienske myndigheder for en stor del ikke inddrevet, fordi disse producenter har opnået betalingssuspensioner fra de nationale administrative domstole.

(4) Den nuværende situation i Italien er karakteriseret ved, at inddrivelsen af tillægsafgiften er ved at løbe ind i en række vanskeligheder, hvilket især har medført et stort antal verserende retstvister, som fortsat vil kunne forsinke de faktiske betalinger i lang tid fremover.

(5) De italienske myndigheder overvejer at træffe foranstaltninger til at bilægge disse verserende retstvister og til at fjerne de sociale spændinger, der hersker for øjeblikket, ved at tillade disse mælkeproducenter at afdrage deres udestående gæld ved hjælp af betalingshenstand uden renter over et antal år.

(6) De italienske myndigheder agter med henblik herpå at yde disse producenter statsstøtte, idet Den Italienske Republik træder ind og betaler Fællesskabet det samlede beløb, som disse producenter skylder Fællesskabet, og inddriver hele dette beløb fra producenterne ved hjælp af betalingshenstand.

(7) Den italienske regering forpligter sig til at undgå tilsvarende problemer i fremtiden ved at anvende tillægsafgiften strengt på grundlag af en ny lov om forvaltning af mælkekvoterne i fremtiden, der medfører en radikal revision og modernisering af gennemførelsesbestemmelserne. Efter Kommissionens vurdering udgør denne lov et korrekt retsgrundlag for anvendelsen af ordningen, som ved en fuldstændig og korrekt gennemførelse forventes at ville fungere godt.

(8) Da hensigten er at undgå de uovervindelige finansielle problemer, som sandsynligvis ville opstå for de berørte individuelle italienske mælkeproducenter, hvis alle de skyldige beløb blev inddrevet straks, og dermed at lette de nuværende sociale spændinger, er der således tale om ganske særlige omstændigheder, der berettiger til at betragte den støtte, som Den Italienske Republik agter at yde disse mælkeproducenter i form af forskudsbetaling og betalingshenstand, som forenelig med fællesmarkedet uanset artikel 87 i traktaten, forudsat at betingelserne i denne beslutning overholdes.

(9) I henhold til artikel 88, stk. 1, i traktaten foretager Kommissionen en løbende undersøgelse af alle de støtteordninger, som Rådet har tilladt. I overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([3]), overvåger Kommissionen, at de betingelser, på hvilke en støtteordning er godkendt, overholdes, og kan beordre tilbagebetaling af ulovlig støtte —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, som Den Italienske Republik agter at yde mælkeproducenterne ved at træde ind og betale Fællesskabet det beløb, som disse skylder Fællesskabet i henhold til tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter for perioden 1995/96 til 2001/02, og ved at tillade disse producenter at tilbagebetale deres gæld ved hjælp af betalingshenstand uden renter over et antal år, betragtes undtagelsesvis som forenelig med fællesmarkedet på betingelse af,

— at gælden tilbagebetales fuldt ud i lige store årlige rater

— at tilbagebetalingsperioden ikke overstiger 14 år fra 1. januar 2004.

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

([2]) EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 572/2003 (EUT L 82 af 29.3.2003, s. 20).

([3]) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

Artikel 2

Ydelsen af den i artikel 1 omhandlede støtte er betinget af, at Italien angiver beløbet på 1 386 475 250 EUR, svarende til den samlede tillægsafgift for de i artikel 1 nævnte perioder, til Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL).

Italien trækker den udestående gæld, som svarer til den samlede tillægsafgift nedsat med den afgift, som allerede er angivet for perioden til og med marts 2003 og krediteret EUGFL, den afgift, der allerede er tilbageholdt i forbindelse med nedsættelserne af de månedlige forskud, samt den afgift, der allerede er tilbageholdt i forbindelse med beslutningen om regnskabsafslutning for 1995/96 og 1996/97, og renter heraf svarende til i alt 249 585 217 EUR i tre lige store årlige rater, fra de udgifter, som EUGFL har finansieret for henholdsvis november 2003, november 2004 og november 2005.

Renterne, der beregnes pr. måned, nedsættes med de renter, der allerede er opkrævet i beslutningerne om regnskabsafslutning for 1995/96 og 1996/97.

Angivelser af tillægsafgifter fra og med april 2003 for de i artikel 1 nævnte perioder, der er krediteret EUGFL, tages i betragtning.

Artikel 3

For at Kommissionen kan udføre sine opgaver i henhold til artikel 88, stk. 1, i traktaten, aflægger de kompetente italienske myndigheder årligt rapport til Rådet og Kommissionen om de fremskridt, som de har gjort med at inddrive det beløb, som producenterne skylder i henhold til tillægsafgiften for perioden fra 1995/96 til 2001/02. Kommissionen vurderer disse oplysninger og aflægger rapport herom til Rådet.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 2003.

På Rådets vegne

G. MAGRI

Formand

RÅDETS BESLUTNING

af 16. juli 2003

om den belgiske regerings ydelse af støtte til fordel for visse koordinationscentre, der er etableret i Belgien

(2003/531/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til begæring fra den belgiske regering af 26. maj 2003, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Belgien har ved skrivelse af 26. maj 2003, i overensstemmelse med traktatens artikel 88, stk. 3, underrettet Kommissionen om, at landet indtil den 31. december 2005 agter at give visse selskaber, der er godkendt som koordinationscentre i henhold til kongeligt dekret nr. 187 af 30. december 1982 (som suppleret eller ændret ved senere lovgivning), og hvis godkendelse udløber mellem den 17. februar 2003 og den 31. december 2005, en særlig skattemæssig behandling, som beskrevet i ovennævnte skrivelse. Ved skrivelse af samme dato, der blev modtaget i Generalsekretariatet for Rådet den 26. maj 2003, fremsendte Belgien en begrundet begæring til Rådet om i overensstemmelse med traktatens artikel 88, stk. 2, tredje afsnit, at beslutte, at de påtænkte foranstaltninger er forenelige med fællesmarkedet.

(2) De omhandlede koordinationscentre sikrer finansiel og administrativ koordination inden for multinationale koncerner.

(3) Belgien har, ved vedtagelse af kongeligt dekret nr. 187 af 30. december 1982 (som suppleret og ændret ved senere lovgivning), indført særlige skatteregler for koordinationscentre, der tager hensyn til den særlige beskaffenhed af deres aktiviteter og det internationale miljø, som disse aktiviteter foregår i.

(4) Denne ordning gav ved vurderingen i 1987 og 1990 ikke anledning til indsigelser fra Europa-Kommissionens side. Kommissionen vurderede ordningen på ny i henhold til traktatens artikel 88 efter at have vedtaget en meddelelse om anvendelse af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne [1] og undersøgt de skattemæssige undtagelser fra medlemsstaternes almindelige skatteregler i forbindelse med Rådets drøftelser af adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning.

(5) Som led i de drøftelser, der er foregået på det skattepolitiske område i Rådet og i Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen, vedtog Rådet den 26.-27. november 2000 for så vidt angår afviklingen af eventuelt skadelige ordninger, konklusioner, hvorefter virkningerne af disse skadelige ordninger i virksomheder, der pr. 31. december 2000 nød godt af en sådan skadelig ordning, skal ophøre senest den 31. december 2005, uanset om der er tale om ordninger ydet for en bestemt periode eller ej. Rådet forbeholdt sig desuden muligheden for eventuelt at forlænge visse ordninger ud over den 31. december 2005 under hensyntagen til særlige omstændigheder.

(6) Ved beslutning af 17. februar 2003 [2] meddelte Kommissionen, at de belgiske regler for koordinationscentrene var uforenelige med fællesmarkedet. I medfør af denne beslutning skal Belgien ophæve den omhandlede støtteordning eller ændre den, således at den bliver forenelig med fællesmarkedet, idet ordningens virkninger kan opretholdes, indtil hver enkelt gældende godkendelse udløber, dog senest indtil 31. december 2010.

(7) De virksomheder, der er omfattet af Belgiens begæring, har en midlertidig godkendelse, der dog kan forlænges i henhold til kongeligt dekret nr. 187. Godkendelsen udløber den 1. januar 2006.

(8) De internationale koncerner, som de af støtten omfattede koordinationscentre henhører under, har foretaget betydelige investeringer i disse centre. Uden den nye støtte, som Belgien påtænker at yde, må de sandsynligvis indstille deres aktiviteter i landet.

(9) Indstiller disse koordinationscentre, der er omfattet af den nye støtte, deres aktiviteter, vil det få negative økonomiske og sociale konsekvenser for Belgien.

(10) Den påtænkte nye støtte er midlertidig. Formålet med støtten er at undgå uoprettelige tab af finansielle aktiviteter og arbejdspladser i Belgien og i Fællesskabet, idet den vil give støttemodtagerne mulighed for at fortsætte deres aktiviteter i Belgien, i det mindste så længe som landet har behov for at iværksætte andre foranstaltninger for de koordinationscentre, der er etableret på dets område, eller lette en omlægning af de berørte internationale koncerners investeringer, således at man undgår bratte kontraktophør.

(11) Hvis der ikke findes nogen særlige skatteforanstaltninger for de pågældende koordinationscentre frem til den 31. december 2005, vil det i så fald kunne betyde, at store internationale virksomhedskoncerner mister tilliden til den belgiske stat, hvilket også på længere sigt vil kunne få betydelige økonomiske konsekvenser for landet.

[1] EFT C 384 af 10.12.1998, s. 3.

[2] Endnu ikke offentliggjort i EUT.

(12) I betragtning af, at ordningen for koordinationscentrene i henhold til Kommissionens beslutning af 17. februar 2003 kan bibeholdes frem til efter den 31. december 2005 afhængigt af den nuværende godkendelses udløb, og at Kommissionen i andre beslutninger har forlænget fristen for lignende særlige skatteregler i andre medlemsstater frem til den 31. december 2010, burde de særlige foranstaltninger, som Belgien påtænker at anvende, ikke medføre potentielle konkurrenceforvridninger, der er ude af proportioner med de opregnede fordele. Det vil desuden være foreneligt med den afbalancerede rollback af tilsvarende særordninger i medlemsstaterne og deres afhængige eller associerede territorier, som Rådet har iværksat i forbindelse med drøftelserne om adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning.

(13) Der findes således en række særlige omstændigheder, der gør det muligt at betragte den nye støtte, som Belgien påtænker at indføre til fordel for koordinationscentre, der er godkendt pr. 31. december 2000, og hvis godkendelse udløber senest den 1. januar 2006, som forenelig med fællesmarkedet. Støtten består i at indrømme dem den skattebehandling, der er omhandlet i skrivelsen af 26. maj 2003, frem til den 31. december 2005.

(14) I betragtning af spørgsmålets hastende karakter er det nødvendigt at indrømme en undtagelse fra den frist på seks uger, der er omhandlet i punkt I.3 i protokollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, som Belgien frem til den 31. december 2005 påtænker at yde til virksomheder, der pr. 31. december 2000 er godkendt som koordinationscentre i henhold til kongeligt dekret nr. 187 af 30. december 1982, og hvis godkendelse udløber mellem den 17. februar 2003 og den 31. december 2005, betragtes som forenelig med fællesmarkedet. Støtten består som undtagelse fra de almindelige skatteregler i

— anvendelse af den normale selskabsskattesats på et teoretisk beskatningsgrundlag, der svarer til en variabel procentsats af visse driftsomkostninger (»cost plus-metoden«). Der anvendes dog et alternativt beskatningsgrundlag, hvis dette viser sig at overstige det beskatningsgrundlag, der fremkommer ved anvendelse af »cost plus-metoden«. Det alternative beskatningsgrundlag omfatter de ekstraordinære og fordelagtige fortjenester, som centrene har, samt ikke-fradragsberettigede omkostninger

— anvendelse af en årlig særbeskatning på 10 000 EUR pr. medarbejder, dog højst 100 000 EUR

— fritagelse for précompte immobilier (ejendomsskat) på ejendomme ejet af centrene, som bruges i forbindelse med deres aktiviteter

— fritagelse for précompte mobilier (kildeskat) på udbytte, renter og royalties, som centrene betaler undtagen, for så vidt angår renter, hvis modtageren er skattepligtig som fysisk eller juridisk person

— fritagelse for précompte mobilier (kildeskat) på de indtægter, centrene har fra indlånsvirksomhed

— fritagelse for kapitalregistreringsafgiften på 0,50 % på kapitalindskud og udvidelser af selskabskapitalen.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 2003.

På Rådets vegne

G. MAGRI

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 10. juli 2003

om retningslinjer for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS), for så vidt angår udvælgelse og anvendelse af miljøpræstationsindikatorer

(meddelt under nummer K(2003) 2253)

(EØS-relevant tekst)

(2003/532/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 211, andet led, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) [1] fastlægger de væsentligste betingelser for organisationers deltagelse i EMAS.

(2) Ifølge forordning (EF) nr. 761/2001 skal Kommissionen fremme en ensartet anvendelse af EMAS.

(3) En sådan ensartet anvendelse kan fremmes gennem retningslinjer for udarbejdelse af en miljøredegørelse, som der henvises til i artikel 3, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 761/2001, til både organisationer og miljøverifikatorer.

(4) Ifølge bilag III, pkt. 3.3, til forordning (EF) nr. 761/2001 kan organisationer, der gennemfører EMAS, anvende indikatorer for miljøindsatsen for at øge tydeligheden, gennemsigteligheden og sammenligneligheden af de oplysninger, organisationen giver.

(5) Udvælgelse og anvendelse af indikatorer for miljøindsatsen kan ligeledes hjælpe organisationer med bedre at forstå og forbedre deres miljøpræstation.

(6) Retningslinjer for EMAS-miljøredegørelsen i bilag I.3 til henstilling 2001/680/EF [2] meddeler, at Kommissionen i tide vil udarbejde retningslinjer for udvælgelse og anvendelse af miljøpræstationsindikatorer.

(7) Udvælgelsen og anvendelsen af miljøpræstationsindikatorer skal være omkostningseffektiv og passende i forhold til organisationens størrelse og dens behov og prioriteter.

(8) Disse retningslinjer, som denne henstilling omhandler, er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 14 i forordning (EØF) nr. 761/2001 —

HENSTILLER:

1. Med henblik på udarbejdelse af EMAS-miljøredegørelsen kan organisationer anvende de miljøpræstationsindikatorer, der er anført i bilag I.
2. Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

[2] EFT L 247 af 17.9.2001, s. 1.

BILAG I

RETNINGSLINJER FOR UDVÆLGELSE OG ANVENDELSE AF MILJØPRÆSTATIONSINDIKATORER I FORBINDELSE MED EMAS-FORORDNINGEN

1. **Indledning**

I bilag III, pkt. 3.3, i EMAS-forordningen opfordres de deltagende organisationer til så vidt muligt at anvende miljøpræstationsindikatorer.

Anvendelse af sådanne miljøindikatorer vil være en hjælp ved rapportering om miljøindsats og resultater derved, at rådata konverteres til oplysninger, der er letforståelige for målgruppen. Miljøpræstationsindikatorer resumerer omfattende miljøoplysninger til et begrænset antal væsentlige nøgleinformationer. Dette vil hjælpe organisationer til at kvantificere og rapportere om deres miljøpræstation. Miljøindikatorer har en anden vigtig funktion, og det er at hjælpe organisationerne i ledelsen af deres miljøforhold og -påvirkninger. Desuden bliver organisationer såsom pengeinstitutter og finansrådgivere stadig mere interesseret i miljøpræstationer.

Det kan være dyrt og tidskrævende at tilvejebringe miljøoplysninger. Miljøpræstationsindikatorer skal derfor være omkostningseffektive og passende i forhold til organisationens størrelse og type samt dens behov og prioriteter. De skal først og fremmest vedrøre de miljøpåvirkninger, der er de væsentligste og som virksomheden kan påvirke gennem sit arbejde, ledelse, aktiviteter, produkter og tjenesteydelser. De skal ligeledes være følsomme nok til at afspejle væsentlige ændringer i miljøpåvirkningerne. Organisationer bør desuden gøre størst mulig brug af de miljøoplysninger, de indsamler. Her skal indikatorerne opfylde det dobbelte formål dels at være en hjælp for organisationens ledelse og dels at give oplysninger til interessenterne. Afhængig af en organisations muligheder og ressourcer kan anvendelsen af miljøpræstationsindikator i første omgang begrænses til de miljøforhold, der anses for mest relevante, og så efterhånden gradvis udvides. De indikatorer og måleenheder, der er anført i disse retningslinjer, er kun vejledende.

Der findes allerede adskillige publikationer og standarder, der er til hjælp for organisationer, og de er anført i bilag II til denne henstilling.

Grundprincipperne i miljøindikatorsystemer er:

— Sammenlignelighed: indikatorer skal muliggøre sammenligninger og vise ændringer i miljøpræstationen

— Balance: mellem problematiske (dårlige) og gode områder

— Kontinuitet: indikatorer skal være baseret på de samme kriterier og skal udredes i sammenlignelige tidsrum eller enheder

— Betimelighed: indikatorer skal ajourføres tilstrækkelig ofte til at muliggøre en indsats

— Klarhed: indikatorer skal være entydige og letforståelige.

2. **Kategorier af miljøpræstationsindikatorer**

Der er normalt defineret tre kategorier af miljøpræstationsindikator til vurdering og rapportering af en organisations miljøpræstation ([1]):

Driftspræstationsindikatorer (OPI)			Ledelsespræstationsindikatorer (MPI)		Miljøtilstandsindikatorer (ECI)	
Input-indikator	Indikator for fysiske faciliteter og udstyr	Output-indikator	System-indikator	Indikator for funktionsområde	Indikator for miljømedier	Indikator for biosfære og antroposfære
Materialer	Design	Produkter, organisationen yder	Gennemførelse af politik og programmer	Administration og planlægning	Luft	Flora
Energi	Fysiske rammer	Tjenesteydelser, organisationen yder	Overensstemmelse	Indkøb og investeringer	Vand	Fauna

([1]) De væsentligste kategorier OPI, MPI, og ECI såvel som de fleste underkategorier svarer direkte til de relevante indikatorkategorier anvendt i EN/ISO 14031:1999. »Miljøledelse — Vurdering af miljøpræstationer — Vejledning« Underkategorierne »produkter, der støtter organisationens virke«, »transport«, »inddragelse af de ansatte«, »administration og planlægning«, »indkøb og investeringer« og »sundhed og sikkerhed« er specifikke for EMAS.

Driftspræstationsindikatorer (OPI)			Ledelsespræstationsindikatorer (MPI)		Miljøtilstandsindikatorer (ECI)	
Input-indikator	Indikator for fysiske faciliteter og udstyr	Output-indikator	System-indikator	Indikator for funktionsområde	Indikator for miljømedier	Indikator for biosfære og antroposfære
Tjenesteydelser, der støtter organisations drift	Drift	Affald	Finansiel præstation	Sundhed og sikkerhed	Jord	Mennesker
Produkter, der støtter organisations drift	Vedligehold	Emissioner	Medarbejderinddragelse	Forhold til lokalsamfundet		Æstetik og kulturarv
	Arealanvendelse					
	Transport					

Indikatorer for driftspræstation (engelsk forkortelse OPI): Disse er koncentreret omkring de forhold, der er forbundet med en organisations virke, dvs. aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser, og kan omfatte emner som emissioner, produkt- og råvaregenvinding, bilparkens brændstofforbrug eller energianvendelse.

Driftspræstationsindikatorer kan underinddeles i input-indikatorer, indikatorer for fysiske faciliteter og udstyr samt output-indikatorer. De er koncentreret om planlægning, begrænsning og overvågning af miljøpåvirkningerne i forbindelse med organisationens virke. Driftspræstationsindikatorer er ligeledes et redskab til at formidle miljødata gennem miljørapporter eller miljøredegørelser i overensstemmelse med EMAS-forordningen. Ved at indarbejde omkostningsaspekter heri udgør de desuden et grundlag for miljømæssig omkostningsstyring.

Indikatorer for ledelsespræstation (engelsk forkortelse MPI): Disse er koncentreret om ledelsens bestræbelser på at gøre miljøledelsessystemet til en succes og kan bl.a. omfatte miljøprogrammer, målsætninger og specifikke mål, uddannelse, fremmende ordninger, revisionshyppighed, inspektion på anlægsområdet, administration og forholdet til lokalsamfundet.

Disse indikatorer tjener primært som intern kontrol og information, men udgør ikke i sig selv tilstrækkelige oplysninger til at give et nøjagtigt billede af organisationens miljøindsats og -resultater.

Miljøtilstandsindikatorer (engelsk forkortelse ECI): Med disse gives der oplysninger om kvaliteten af miljøet i organisationens omgivelser eller den lokale, regionale eller generelle miljøtilstand. Eksempler omfatter vandkvaliteten i en nærliggende sø, den regionale luftkvalitet, koncentrationer af drivhusgasser eller af bestemte forurenende stoffer i jorden. De kan være ret vidtrækkende, men kan anvendes til at centrere organisationens opmærksomhed om styring af de miljøforhold, der medfører væsentlige miljøpåvirkninger.

Miljøtilstanden (luft, vand, jord) og de miljøproblemer, der måtte opstå, afhænger ofte af de mange forskellige påvirkninger, f.eks. emissioner fra forskellige virksomheder, husholdninger og transport. Data om miljøets tilstand måles og registreres sædvanligvis af statslige instanser. Disse data anvendes til at udlede specifikke miljøindikatorsystemer for de væsentligste miljøproblemer. I forbindelse med miljøpolitiske mål kan organisationen bruge offentlige miljøindikatorer som retningslinjer for fastlæggelse af prioriteter, når de fastlægger deres egne indikatorer og målsætninger. Dette kan især gøres, når organisationen udgør en af hovedkilderne til et miljøproblem, f.eks. en lufthavns støjpåvirkning af dens omgivelser eller påvirkningerne af direkte spildevandsudledninger på den lokale vandkvalitet. ECI kan især i disse tilfælde muliggøre måling af en organisations miljøpåvirkninger.

Disse tre kategorier af miljøindikatorer er allerede anerkendt i stor udstrækning, og organisation bør overveje en kombination af disse indikatorer for at kunne påvise, at:

— De forstår de miljøpåvirkninger, der er knyttet til deres aktiviteter, produkter og tjenesteydelser (ECI)

— De træffer passende foranstaltninger for at sikre styring af miljøforholdene i forbindelse med deres miljøpåvirkninger (MPI) og

— Resultaterne af styringen af miljøforholdene er en forbedret miljømæssig driftspræstation (OPI).

Det er imidlertid en kendt sag, at for organisationer med mindre væsentlige miljøpåvirkninger og et mindre kompleks miljøledelsessystem vil de vigtigste miljøindikatorer vedrøre driftspræstationen.

3. **Retningslinjer**

Ved valget af miljøpræstationsindikatorer for et bestemt miljøforhold bør en organisation stille sig selv følgende spørgsmål:

— Hvilke miljøforhold og -påvirkninger er organisationens vigtigste?

— Hvor kan der opnås de største forbedringer?

— Hvor kan miljømæssige forbedringer tillige medføre nedbringelse af omkostninger?

De udvalgte miljøindikatorer skal være i overensstemmelse med prioriteterne i miljøpolitikken:

— Hvordan påvirker organisationen det lokale og regionale miljø i forbindelse med vigtige lokale og regionale miljøpolitiske spørgsmål?

— Hvilke miljømæssige problemer dominerer de aktuelle politiske diskussioner?

— Hvilke eksterne krav, f.eks. fra interessenter, påvirker organisationen?

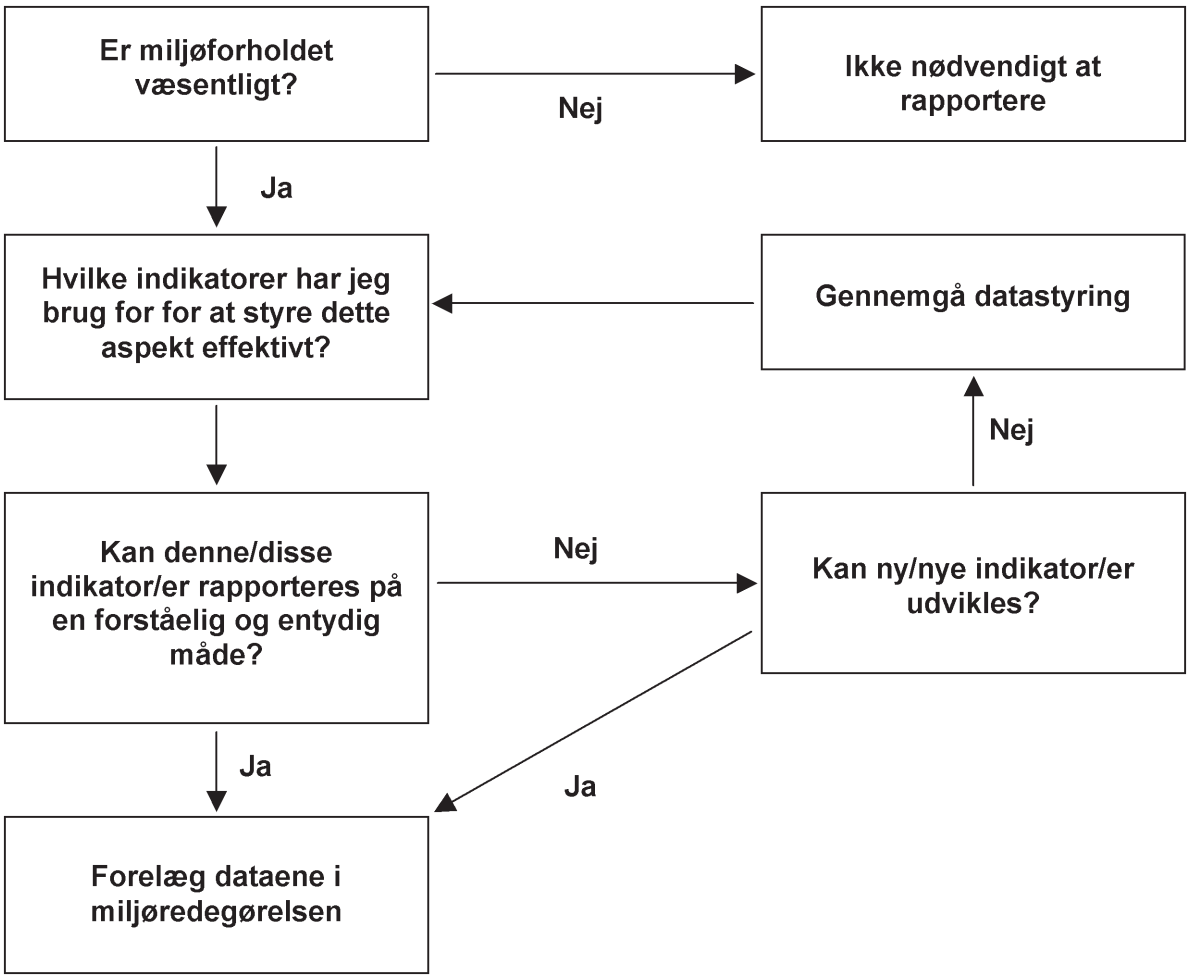

Figur:

Beslutningstagningsforløb, når der vælges miljøpræstationsindikatorer

Herudover skal organisationen udvælge indikatorer, der kan hjælpe ledelsen. Indikatorer, der ikke bidrager til organisationens ledelse, vil alligevel ikke blive indarbejdet i den daglige ledelse og vil derfor få ringe betydning for forbedringen af præstationen. Kort sagt er kun de indikatorer, der hjælper medarbejderne og ledelsen med at udføre deres opgaver bedre, de mest hensigtsmæssige for organisationen.

I afsnit a) til e) nedenfor behandles hvert af kriterierne i bilag III 3.3. til EMAS-forordningen i detaljer, og det skulle hjælpe organisationerne med at vælge hensigtsmæssige indikatorer.

a) *Indikatorer skal give en nøjagtig vurdering af organisationens miljøpræstation*

Det er vigtigt, at organisationen kan opnå en korrekt vurdering af sin miljøpræstation. Indikatorerne skal repræsentere miljøpræstationen så nøjagtigt som mulig og give en afbalanceret illustration af miljøforhold og -påvirkninger.

Hvis en organisation f.eks. reducerer emissionerne til luft eller vand, men til gengæld producerer mere affald til deponering, så skal organisationen behandle og rapportere om de samlede miljøfordele. Dette vil også få finansielle følger, da bortskaffelsesomkostningerne ligeledes skal medregnes, for at ledelsen kan vurdere omkostningerne og fordelene ved den pågældende foranstaltning.

I det følgende er der anført eksempler på indikatorer og måleenheder til brug for EMAS-miljøredegørelsen. De vedrører de forskellige indikatorkategorier og underkategorier, som er nævnt i skemaet i afsnit 2 ovenfor om kategorier af miljøpræstationsindikatorer.

Ud over at angive miljøpåvirkninger i absolutte værdier kan der anvendes måleenheder som miljøpåvirkninger pr. enhed produkt eller tjenesteydelse, pr. omsætning, bruttosalg eller bruttomerværdi (»økoeffektivitetsindikatorer«) eller miljøpåvirkninger pr. medarbejder ([1]).

DRIFTSPRÆSTATION: INPUT-INDIKATORER		
Indikatorkategori	Eksempler på indikatorer	Eksempler på måleenheder
Stoffer og materialer	Råvarer, driftsmaterialer og hjælpestoffer, grundvand, overfladevand, fossile brændsler, træ, osv.	tons pr. år tons pr. tons produkt pr. år tons farlige/skadelige stoffer pr. år tons farlige/skadelige stoffer pr. tons produkt pr. år m^3 pr. år m^3 pr. tons produkt
Energi	El, gas, olie, vedvarende energikilder, osv.	megawatt timer pr. år kilowatt timer pr. tons produkt
Produkter (skal koordineres med driftsområdet »indkøb og investeringer«	Startprodukter, hjælpestoffer, kontorartikler mv.	tons pr. år kg farlige/skadelige stoffer pr. tons produkt antal/procentdel af miljømærkede produkter (pr. år)
Tjenesteydelser (skal koordineres med driftsområdet »indkøb og investeringer«	Rengøring, affaldsbortskaffelse, gartneri, catering, kommunikation, kontorydelser, transport, rejsevirksomhed, uddannelse, administrationsplanlægning, finansielle tjenesteydelser osv.	tons pr. år kg farlige/skadelige stoffer pr. afdeling (og pr. år) antal/procentdel af miljømærkede tjenester (pr. år)

DRIFTSPRÆSTATION: INDIKATORER FOR FYSISKE FACILITETER OG UDSTYR		
Indikatorkategori	Eksempler på indikatorer	Eksempler på måleenheder
Design	Bygninger, maskineri, udstyr osv.	bygningers varmetab i watt pr. m^2 og Kelvin procentdel udstyr med genanvendelige dele (pr. år)
Anlæg	Bygninger, maskineri, udstyr osv.	procent maskindele bestemt til genanvendelse (pr. år) antal/procentdel af udstyr med miljømærke eller miljødeklaration (pr. år)

([1]) Anvendelsen af indikatorer, der relateres til antallet af medarbejdere, bør behandles med omhu, da denne måling i nogle tilfælde i stort omfang afhænger af forholdet mellem kapital/arbejdskraftsammensætning i virksomheden.

DRIFTSPRÆSTATION: INDIKATORER FOR FYSISKE FACILITETER OG UDSTYR		
Indikatorkategori	Eksempler på indikatorer	Eksempler på måleenheder
Drift	Bygninger, maskineri, udstyr osv.	timer pr. år specifikt maskineri eller udstyr er i drift tons stoffer, materialer eller produkter pr. år, der bruges i driften
Vedligeholdelse	Bygninger, maskineri, udstyr, transportkøretøjer osv.	timer pr. år, før specifikt maskineri eller udstyr kræver vedligeholdelse tons stoffer, materialer eller produkter pr. år, der bruges til vedligeholdelse
Arealanvendelse	Naturlige habitats, grønne områder, brolagte områder osv.	km^2 (pr. år)
Transport	Brændstofforbrug, emissioner fra køretøjer, forretningsrejser efter transporttype (fly, bil, bus, tog) osv.	bilparkens brændstofforbrug i tons pr. år bilparkens drivhusgasemissioner i tons pr. år mængde eller antal af fine og ultrafine partikler, bilparken udsender pr. år person-km pr. år

DRIFTSPRÆSTATION: OUTPUT-INDIKATORER		
Indikatorkategori	Eksempler på indikatorer	Eksempler på måleenheder
Emissioner	Emissioner til luften såsom drivhusgasser, flygtige organiske forbindelser, fine og ultrafine partikler osv. Udledninger som f.eks. af specifikke farlige stoffer, processpildevand eller kølevand osv. Affald såsom farligt affald ([1]), ikke farligt affald, spildevandsslam, varme, støj osv.	tons pr. år kg pr. tons produkt m^3 pr. år m^3 pr. tons produkt kg stoffer pr. m^3 spildevand procentdel genvindeligt affald (pr. år) megajoule pr. år megajoule pr. tons produkt decibel (på et specifikt sted)
Produkter (design, udvikling, emballage, anvendelse, genvinding, bortskaffelse)	Stoffer i produkter, emballage, apparaters energiforbrug osv.	tons farlige/skadelige stoffer pr. år (og pr. produktenhed) procentmængden af produktdele bestemt til genanvendelse pr. år antal og procentdel af miljømærkede produkter ([2]) (pr. år) tons emballage pr. år
Tjenesteydelser (design, udvikling, drift)	Rengøring, affaldsbortskaffelse, gartneri, catering, kommunikation, kontorydelser, transport, rejsevirksomhed, uddannelse, administrationsplanlægning, finansielle tjenesteydelser osv.	tons eller kg farlige/skadelige stoffer pr. afdeling og pr. år brændstofforbrug i l pr. afdeling og år antal og procentdel af miljømærkede tjenesteydelser (pr. år)

DRIFTSPRÆSTATION: SYSTEM-INDIKATORER		
Indikatorkategori	Eksempler på indikatorer	Eksempler på måleenheder
Gennemførelse af politikker og programmer	Miljømæssige målsætninger og specifikke mål, arbejdsforhold, datahåndtering osv.	procent af målsætninger og specifikke mål nået pr. år procent afdelinger/arbejdspladser med miljøkrav (pr. år) procent afdelinger/arbejdspladser omfattet af miljømåling og datahåndteringssystemer (pr. år)
Overensstemmelse	Revision, overensstemmelse med frivillige miljøaftaler osv.	procent afdelinger/arbejdspladser, der auditeres pr. år antal nåede specifikke mål i frivillige aftaler (pr. år)
Finansiel præstation	Ressourcebesparelser osv.	Euro pr. år
Medarbejderinddragelse	Miljøuddannelse, høring af medarbejderne, de ansattes forslag til forbedringer osv.	antal uddannelsesdage pr. medarbejder pr. år procentdel af samlet uddannelse pr. år antal møder med medarbejdere/personalerepræsentanter pr. år antal forslag pr. medarbejder pr. år antal/procentdel af forslag, der gennemføres pr. år

DRIFTSPRÆSTATION: FUNKTIONSOMRÅDEINDIKATORER		
Indikatorkategori	Eksempler på indikatorer	Eksempler på måleenheder
Administration og planlægning	Direkte og indirekte miljøforhold og påvirkninger af planlægningsafgørelser, politikker, arealanvendelsesplanlægning, deltagelse i grønne markeder osv.	antal udviklingsforslag, hvor der blev foretaget en miljøkonsekvensanalyse (pr. år) procent arealer afsat til at forblive eller blive til naturlige habitats eller grønne områder (pr. år) samlet værdi i euro eller procentdel af produkter solgt på grønne markeder
Indkøb og investeringer (skal koordineres med inputindikatorer i forbindelse med produkter og tjenesteydelser)	Leverandørers og kontrahenters mv. miljøpræstation Investeringer i miljøprojekter osv.	antal/procentdel leverandører og kontrahenter med miljøpolitik eller ledelsessystemer samlet værdi i euro eller procentdel af kapitalinvesteringer i miljøprojekter pr. år
Sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen	Miljøulykker, sygdom, indendørs luftkvalitet, vandkvalitet på arbejdspladsen, støj osv.	antal ulykker blandt medarbejdere pr. år antal sygedage pr. medarbejder pr. år koncentration af skadelige stoffer i mg/l eller ppm støjniveau i decibel på stedet
Forhold til lokalsamfundet	Drøftelser med interessegrupper (møder, aktiv deltagelse i begivenheder) osv. Eksterne anmodninger om miljøredegørelse osv.	antal drøftelser i persondage pr. år antal eksterne anmodninger pr. år antal eksterne downloads fra website pr. år

MILJØTILSTANDSINDIKATORER: INDIKATORER FOR MILJØMEDIER		
Indikatorkategori	Eksempler på indikatorer	Eksempler på måleenheder
Luft	Specifikke stoffer i luften såsom svovl- og nitrogenoxider, ozon, flygtige organiske forbindelser, fine og ultrafine partikler osv.	mg pr. l ppm
Vand	Specifikke stoffer i floder, søer og grundvand såsom næringssalte, tungmetaller, organiske forbindelser osv.	mg pr. l
Jord	Naturlige habitater, beskyttede områder Jord forurenet med tungmetaller, pesticider, næringssalte osv.	procentdel af areal (pr. år) ændring i km^2 pr. år m^2/m^3 forurenet jord pr. m^3 pr. år

MILJØTILSTANDSINDIKATORER: INDIKATORER FOR BIOSFÆRE OG ANTROPOSFÆRE		
Indikatorkategori	Eksempler på indikatorer	Eksempler på måleenheder
Flora	Udslettede og truede arter	antal/procentdel sammenlignet med naturlige habitater
Fauna	Udslettede og truede arter	antal/procentdel sammenlignet med naturlige habitater
Mennesker	Lokalbefolkningens forventede levetid, lokalbefolkningens miljøbetingede sygdomme, koncentrationen af forurenende stoffer i lokalbefolkningens blod (bly osv.)	forventet levetid i år procentdel af lokalbefolkning med specifikke (kroniske) sygdomme mg forurenende stof pr. l
Æstetik og kulturarv	Naturmonumenter	km^2

(1) Forskellige affaldstyper med væsentlige miljøpåvirkninger bør rapporteres separat, især når der er tale om farligt affald. De bør evt. ledsages af beskrivelse og kode for den relevante rubrik i den europæiske affaldsliste (Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000).

(2) Overalt i dette dokument og i forbindelse med EMAS anbefales det, at der anvendes EU-miljømærket eller EU-medlemsstaternes nationale miljømærker.
For yderligere oplysninger se http://www.europa.eu.int/comm/environment/ecolabel.

NB: Ofte er det lokale miljø og lokale økosystemer de mest relevante for miljøtilstandsindikatorer (ECI). I nogle tilfælde — såsom for drivhusgasemissioner — kan den globale miljøtilstand imidlertid også være relevant. Hvis ECI ikke primært afspejler den registrerede organisations miljøpåvirkninger, men snarere påvirkningerne fra andre organisationer eller ukendte kilder, skal dette klart fremgå af meddelelsen til interessenterne.

Der gives i det følgende nogle eksempler på fremstilling af miljøpræstationsindikatorer i diagramform. Det kan i mange tilfælde være en fordel ikke kun at give oplysninger om det forgangne år, men tendenserne over flere år.

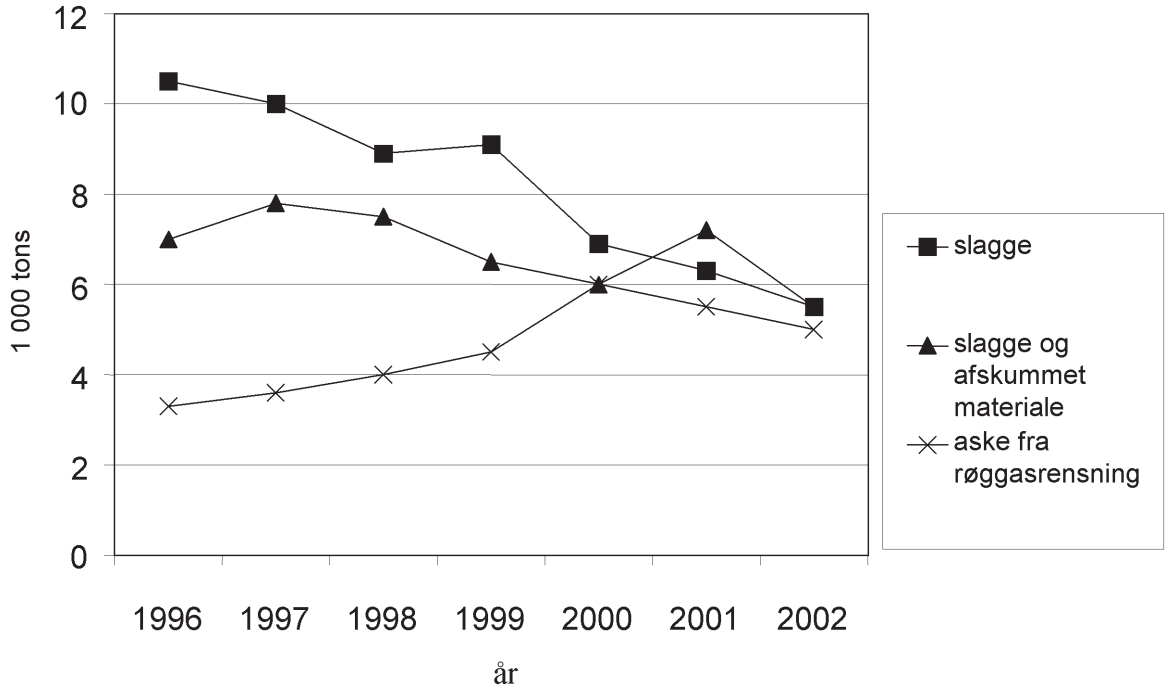

Figur:

Udviklingen i tre forskellige typer farligt affald i 1000 tons pr. år mellem 1996 og 2002: Slagge (10 04 01), slagge og afskummet materiale (10 04 02) og aske fra røggasrensning (10 04 04) ([1])

Hvis organisationer afrapporterer ledelsesindikatorer som f.eks. uddannelse, kan det være en fordel at vide, at en del af den samlede uddannelse er helliget miljøemner eller alternativt den andel af revisionen, der er helliget miljøet. Dette vil bedre sætte organisationen i stand til at anslå omkostningerne til miljøledelse.

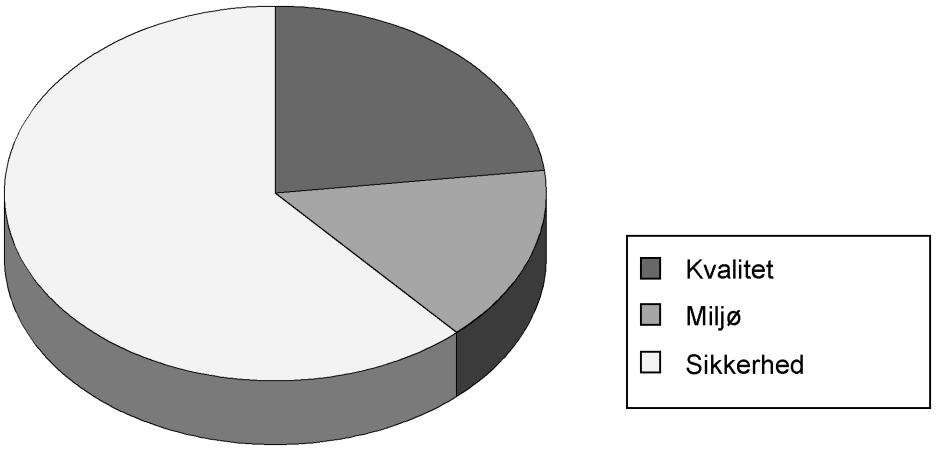

Figur:

Andel af uddannelsestimer pr. medarbejder i sikkerhed, miljø og kvalitet i 2002

Hvis organisationer ønsker at rapportere om deres præstation i forhold til miljøtilstanden, vil det være en fordel at kende organisationens relative bidrag til miljøpåvirkningerne. Hvis en organisation således rapportere om en lokal flods tilstand, vil det være en fordel at anslå dens bidrag til flodens generelle tilstand for at målrette og effektivisere indsatsen.

([1]) Koderne i parentes henviser til koderne for de forskellige kategorier i den europæiske affaldsliste.

b) *Indikatorer skal være letforståelige og entydige*

Af hensyn til både troværdighed og ledelseskontrol er det vigtigt, at indikatorer ikke giver et falsk indtryk eller er misvisende for den tiltænkte målgruppe. Indikatorer skal være klare og letforståelige for brugeren og svare til brugernes informationskrav. Indikatorer skal være kohærente og koncentreres om væsentlige data.

Af hensyn til rapporteringen sammenfattes data ofte, eller de standardiseres. Dette muliggør en koncis præsentation, men det er vigtigt, at slutresultatet er letforståeligt. Det ville f.eks. ikke være forståeligt at rapportere om et indeks for intern genvinding i organisationen, hvis metoden til udredning af det pågældende indeks ikke forklares på en enkel måde.

Standardisering af data i forhold til et basisår muliggør sammenligning år for år, men afspejler måske ikke alle aspekter af miljøpræstationen. Det er f.eks. vigtigt, at påvirkningerne af indkøb og af hændelser er tydeligt forklaret, og læserne skal være i stand til at forstå den absolutte størrelsesorden af det miljøforhold, der rapporteres om.

c) *Indikatorer skal muliggøre sammenligning år for år*

Dette aspekt sikrer, at det er let at følge udviklingen i en organisations miljøpræstation. Den korrekte udvælgelse af indikatorer fra begyndelsen af rapporteringsprocessen er vigtig, da der er krav om, at det skal være muligt at sammenligne år for år. Hvis parametrene for rapportering om et bestemt miljøforhold og -påvirkninger ændrer sig, er det ofte vanskeligt at se, om der er sket nogen forbedring.

Hvis energi f.eks. rapporteres i år 1 som det samlede forbrug, men i år 2 som energiforbrug pr. tons produkt, kan der ikke sammenlignes år for år. Organisationen skal derfor sikre, at der er kontinuitet over en årrække, når der vælges indikatorer. For at undgå forvirring bør indikatorer desuden altid være ledsaget af absolutte værdier, f.eks. som anført i følgende tabel.

Tabel:

Eksempel på en tabel, hvor sammenligning år for år er mulig ([1])

Indikator	Enhed	1993	1994	1995
Antal medarbejdere	personer	548	520	409
Omsætning	mio.	87,6	78,5	74,2
Produktion	tons	4 075	3 639	2 933
Energiforbrug	MWh	89 285	82 422	73 865
Energiforbrug/bomuld	kWh/kg	21,9	22,2	23,7
Vandforbrug	m^3	249 670	241 450	219 010
Vandforbrug/bomuld	l/kg	—	62,9	64,7
MST/Ökotex ([2]) 100-testet	%	50	90	99
Farvning uden tungmetaller	%	35,2	35,3	40
Affald	kg	158 014	102 598	81 658

([1]) Rauberger (1998).
([2]) M.S.T. står for "Markenzeichen schadstoffgeprüfter Textilien (mærke for tekstiler, der er kontrolleret for farlige stoffer)" i "Verein für verbraucher- und umweltfreundliche Textilien (VvuT, sammenslutning af forbruger- og miljøvenlige tekstiler)". "Ökotex" er en reference til "Öko-Tex Standard 100" (jf. website http://www.oeko-tex.com).

Organisationen skal ligeledes være klar over, at for at kunne give et nøjagtigt billede af den årlige udvikling i præstationen, skal der rapporteres om årlige gennemsnit og om nødvendigt variationerne heri. Hvis dette ikke er hensigtsmæssigt, vælges der et gennemsnitsår eller et langsigtet gennemsnit som basis. Unormale år kan ikke bruges som referenceår.

Det er af og til nødvendigt at ændre den metode, hvormed man beskriver et miljøforhold. Organisationen skal i denne forbindelse bestræbe sig på at sikre, at der kan foretages sammenligning med tidligere år ved f.eks. at omregne de tidligere års data i overensstemmelse med den nye rapporteringsmetode.

d) *Indikatorer skal muliggøre sammenligning med branchevise, nationale eller regionale benchmarks.*

Et af hovedkravene til at kunne sammenligne indikatorer er, at de udarbejdes på samme måde for at undgå at sammenligne »æbler med pærer«. På området energiforbrug kunne valget stå mellem f.eks. primært og sekundært energiforbrug. Organisationen bør derfor anvende den »fælles standard«, når de opstiller deres indikatorer. Disse »fælles standarder« er i nogle tilfælde fastlagt af forskningsverdenen, handelssammenslutninger, NGOer, lokale, regionale eller nationale myndigheder. Organisationen bør sikre, at den er bekendt med disse benchmarks, og — hvis den vil sætte deres tal op mod disse forhold — at den vælger indikatorer, der muliggør direkte sammenligning med disse benchmarks. For at undgå overrapportering — hvis der er blevet opstillet forskellige benchmarks — skal organisationen vælge de for deres sektor mest relevante.

Tabel:

Eksempel på en tabel, hvor sammenligning år for år er mulig ([1])

Indikator Enhed	Minimum	Gennemsnit	Maksimum	Köln Bank
El[MWh]/medarbejder	4,3	5	6,8	6,8
Energi til opvarmning[GJ]/medarbejder	18,2	24,6	29,8	26,3
Vandforbrug [l]/medarbejder og dag	40	83	171	117
Papirforbrug[kg]/medarbejder	116	138	209	209
Kopipapirforbrug[sider]/medarbejder	9	18	23	19
Rejser[km]/medarbejder	410	880	1 100	600

([1]) Rauberger (1998).

e) *Indikatorer skal muliggøre sammenligning med lovgivningsmæssige krav*

Hvad både intern ledelse og ekstern troværdighed angår, skal organisationen kunne påvise, hvordan den klarer sig i forhold til de lovgivningsmæssige krav. Hvis der gælder lovgivningsmæssige krav for det forhold, der rapporteres om, skal organisationen anføre de pågældende krav i den samme tabel eller grafiske fremstilling som den indsats og de resultater, der rapporteres om.

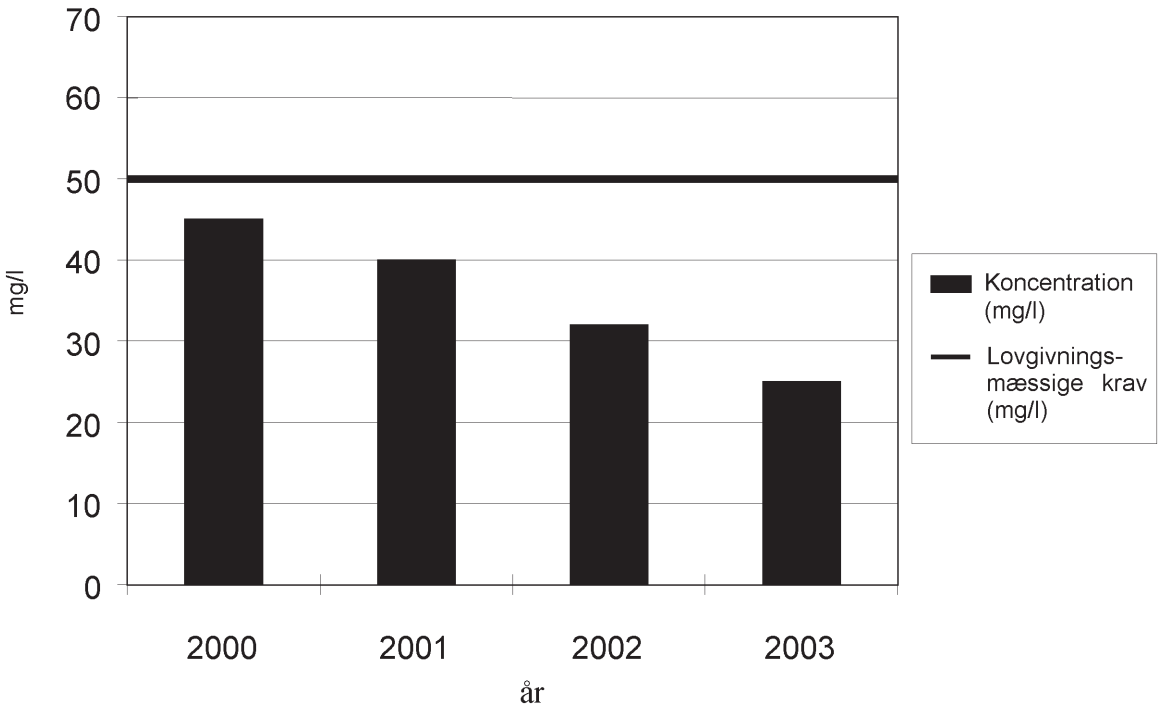

Figur:

Eksempel på en graf, hvor sammenligning med et lovgivningsmæssigt krav er mulig

4. **Resume**

Før der træffes beslutning om, hvilken indikator der skal anvendes til at følge et miljøforhold, bør organisationen stille sig følgende spørgsmål:

a) Kan de valgte data repræsentere organisationens miljøpåvirkninger?

b) Gør indikatorerne det muligt at kvantificere miljømål?

c) Understøtter dataene organisationens ledelse?

d) Er dataene umiddelbart forståelige uden videre forklaring?

e) Vil data i dette format kunne bruges år efter år?

f) Er der taget hensyn til eventuelle lovgivningsmæssige krav for dette miljøforhold?

g) Kan dataene sammenlignes med de relevante benchmarks for dette miljøforhold?

Hvis svaret på et eller flere af ovenstående spørgsmål er NEJ, bør organisationen på ny overveje udformningen af den pågældende miljøindikator. Indikatorer skal imidlertid gennemgås regelmæssigt for at sikre, at de stadig er relevante og for at tage hensyn til ny information eller udvikling.

BILAG II

ET UDVALG AF REGIONALE, NATIONALE OG INTERNATIONALE PUBLIKATIONER OM MILJØINDIKATORER

ANPA — Den italienske Miljøstyrelse (1998): »Manuale per l'attuazione del Sistema Comunitario di Ecogestione ed Audit (Vejledning i gennemførelse af fællesskabsordningen for miljøstyring og miljørevision) (EMAS)«, CD-ROM Sezione Banca Dati Indicatori (Afsnit om database om miljøindikatorer), Rom, Internet: www.anpa.it/emas.

Sammenslutningen for miljøledelse i banker; Pengeinstitutter og forsikringsselskaber (VfU: Verein für Umweltmanagement in Banken, Sparkassen und Versicherungen) og det tyske forbundsmiljøministerium (1997): »Time to act — environmental management in financial institutions — A survey of recent developments including principles and guidelines for in-house eco-balances of financial service providers«, Bonn, Internet: www.vfu.de.

Business in the Community (2000): »Winning With Integrity«, London, Internet: www.bitc.org.uk. BITC er en sammenslutning af erhvervsvirksomheder.

Business in the Community (2001): »A Measure of Progress«, London, Internet: www.bitc.org.uk. BITC er en sammenslutning af erhvervsvirksomheder.

FORGE Group (2000): »Guidelines on Environmental Management and Reporting for the Financial Services Sector«, Internet: www.bba.org.uk. BBA står for British Bankers' Association.

Tysklands miljøministerium og miljøstyrelse (ed.) (1997): »A Guide to Corporate Environmental Indicators«, Bonn/Berlin, Internet: www.umweltbundesamt.de.

Tysklands miljøstyrelse (1999): »Leitfaden betriebliche Umweltauswirkungen — Ihre Erfassung und Bewertung im Rahmen des Umweltmanagements (Retningslinjer for virksomheders miljøpåvirkninger — konstatering og vurdering heraf i forbindelse med miljøledelse)«, Berlin, Internet: www.umweltbundesamt.de.

Global Reporting Initiative (2002): »Sustainability reporting guidelines«, Boston, USA, Internet: www.globalreporting.org.

EN/ISO 14031:1999 »Environmental management — Environmental performance evaluation — Guidelines«, Geneva, Internet: www.iso.ch. Miljøledelse. Vurdering af miljøpræstationer. Vejledning.

ISO/TR 14032:1999 »Environmental management — Examples of environmental performance evaluation (EPE)«, Geneva, Internet: www.iso.ch. Miljøledelse — Eksempler på miljøpræstationer.

Jasch, C. and Rauberger, R. (1998): »Leitfaden Kennzahlen zur Messung der betrieblichen Umweltleistung« (Vejledende indikatorer for måling af virksomheders miljøpræstation) udarbejdet af det østrigske ministerium for miljø, ungdom og familieanliggender, Wien, IÖW Wien Publikation nr. 25/1998, Internet: www.ioew.at/ioew/index.html.

Rauberger, R. (1998): »Erweitertes betriebliches Umweltcontrolling (Udvidet miljøkontrol i virksomheder)«, i »Praxishandbuch Umweltschutz — Management«, redigeret af Hans-Peter Wruk og Horst Ellringmann, Køln, Deutscher Wirtschaftsdienst, Internet: www.dvd-verlag.com.

UK Association of Certified and Chartered Accountants and Certified Accountants Educational Trust (2001): »An Introduction to Environmental Reporting«, London, Internet: www.accaglobal.com. »En introduktion til miljørapportering«.

UK Department for the Environment, Food and Rural Affairs (2000): »Environmental Reporting — Guidelines for Company Reporting on Waste«, London, DEFRA Publications, Internet: www.defra.gov.uk/environment/envrp/index.htm. »Miljørapportering — Retningslinjer for virksomheders rapportering om affald«.

UK Department for the Environment, Food and Rural Affairs (2000): »Environmental Reporting — Guidelines for Company Reporting on Water«, London, DEFRA Publications, Internet: www.defra.gov.uk/environment/envrp/index.htm. »Miljørapportering — Retningslinjer for virksomheders rapportering om vand«.

UK Department for the Environment, Food and Rural Affairs (2001): »Environmental Reporting — General Guidelines«, London, DEFRA Publications, Internet: www.defra.gov.uk/environment/envrp/index.htm. »Miljørapportering — Almene retningslinjer«.

UK Department for the Environment, Food and Rural Affairs (2001): »Guidelines for Company Reporting on Greenhouse Gas Emissions«, London, DEFRA Publications, Internet: www.defra.gov.uk/environment/envrp/index.htm. »Retningslinjer for virksomheders rapportering om drivhusgasemissioner«.

United Nations Division for Sustainable Development (2001): »Environmental Management Accounting, Procedures and Principles«, United Nations publication, Economic and Social Affairs Series, Internet: www.un.org/esa/sustdev/estema1.htm. Fra FN's afdeling for bæredygtig udvikling: »Miljøledelse: registrering, procedurer og principper«.

VDI Verein Deutscher Ingenieure (ed.) (2001): »Betriebliche Kennzahlen für das Umweltmanagement — Leitfaden zu Aufbau, Einführung und Nutzung (Virksomhedsindikatorer for miljøledelse — Retningslinjer for oprettelse, indførelse og anvendelse)«, VDI Richtlinie Nr. 4050, Düsseldorf, Internet: www.vdi.de.

World Business Council for Sustainable Development (2000): »Measuring eco-efficiency — a guide to reporting company performance«, Geneva, Internet: www.wbcsd.org/newscenter/reports/2000/MeasuringEE.pdf. »Måling af miljøeffektivitet — en vejledning i rapportering af virksomheders miljøpræstation«.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. juli 2003

om ændring af Kommissionens beslutning 98/371/EF om dyresundhedsbetingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af fersk kød fra visse europæiske lande for at tage hensyn til nogle aspekter vedrørende Estland og Litauen

(meddelt under nummer K(2003) 2561)

(EØS-relevant tekst)

(2003/533/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande [1], senest ændret ved forordning 1452/2001/EF [2], særlig artikel 14, 15 og 16, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Kommissionens beslutning 98/371/EF [3], senest ændret ved beslutning 2002/940/EF [4], er der fastsat dyresundhedsmæssige betingelser og veterinær attestering ved import af fersk kød fra visse europæiske lande.

(2) Import af fersk kød af tamsvin til konsum var ikke tilladt fra Estland og Litauen som følge af dyresundhedsproblemer især vedrørende bekæmpelse af klassisk svinepest.

(3) De estiske og litauiske veterinærmyndigheder har indgivet en anmodning om tilladelse til at eksportere svinekød til Fællesskabet og har underbygget deres anmodning med oplysninger om svins sundhedsstatus i Estland og Litauen og bekæmpelsen af klassisk svinepest.

(4) I februar 2003 aflagde Kommissionens veterinærtjeneste kontrolbesøg i Estland og Litauen for at vurdere sundhedssituationen.

(5) Rapporter om kontrolbesøg og yderligere oplysninger fra de estiske og litauiske veterinærmyndigheder tyder på, at sundhedssituationen for svin med hensyn til klassisk svinepest i Estland og Litauen er tilfredsstillende.

(6) Det er derfor hensigtsmæssigt at bemyndige Estland og Litauen til at eksportere svinekød til Fællesskabet på visse betingelser i forbindelse med brugen af køkkenaffald til fodring af svin. De estiske og litauiske veterinærmyndigheder har givet tilsagn om, at der med henblik på eksport af svinekød vil blive oprettet en liste over svinebedrifter, der holdes under regelmæssigt veterinærtilsyn, og hvor der foretages passende kontrol for at udelukke eventuel brug af køkkenaffald til fodring af svin.

(7) Beslutning 98/371/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.

(8) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilag II til beslutning 98/371/EF affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28.
[2] EFT L 198 af 21.7.2001, s. 11.
[3] EFT L 170 af 16.6.1998, s. 16.
[4] EFT L 325 af 30.11.2002, s. 40.

BILAG

»BILAG II

Dyresundhedsgarantier, der kræves for udstedelse af sundhedscertifikat for fersk kød

Land	Kode	Fersk kød til konsum								Fersk kød til andet formål end konsum
		Kvæg		Svin		Får/Geder		Dyr af hestefamilien		
		CM (1)	SG (2)	CM (1)	SG (2)	CM (1)	SG (2)	CM (1)	SG (2)	
Albanien	AL	—		—		—		—	—	—
Bosnien-Hercegovina	BA	—		—		—		—	—	—
Bulgarien	BG	—		—		—		D	—	E
	BG-1	A		—		C		D	—	E
	BG-2	—		—		—		D	—	E
Belarus	BY	—		—		—		—	—	E
Tjekkiet	CZ	A		B		C		D	—	E
	CZ-1	A		B		C		D	—	E
	CZ-2	A		B		C		D	—	E
Estland	EE	—		B	A	—		—	—	E
Forbundsrepublikken Jugoslavien	FY	—		—		—		D	—	E
	FY-1	A		—		C		D	—	E
	FY-2	—		—		—		D	—	E
Kroatien	HR	A		—		C		D	—	E
Ungarn	HU	A		B		C		D	—	E
Litauen	LT	A		B	A	C		D	—	E
Letland	LV	—		—		—		—	—	E
Den tidligere Jugoslaviske republik Makedonien (3)	MK	—		—		C		D	—	E
Polen	PL	A		B	A	C		D	—	E
Rumænien	RO	A		—		C		D	—	E
Rusland	RU	—		—		—		—	—	E
Slovenien	SI	A		—		C		D	—	E
Slovakiet	SK	A		B	A	C		D	—	E

NB: Import af fersk kød til konsum er ikke tilladt, medmindre et program for kontrol af restkoncentrationer i det eksporterende tredjeland er blevet godkendt af Kommissionen.

(1) CM: model til certifikat, der skal udfyldes. Bogstaverne (A, B, C, D …) i skemaet henviser til modellerne til sundhedsgarantierne, jf. bilag III til beslutning 98/371/EF, der skal gælde for hvert produkt og oprindelse i henhold til artikel 2 i denne beslutning. En streg »—« betyder, at import ikke er tilladt.

(2) SG: Supplerende garantier. Bogstaverne (a, b, c, d …) i skemaet henviser til de supplerende garantier, som eksportlandet skal give, jf. bilag IV. Disse supplerende garantier skal stilles af udførselslandet i afsnit V i hver certifikatsmodel, der er vist i bilag III.

(3) Foreløbig kode, som ikke har nogen betydning for landets endelige betegnelse, som der skal træffes beslutning om, når de igangværende forhandlinger i FN er afsluttet.«

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. juli 2003

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF og beslutning 2000/96/EF for så vidt angår overførbare sygdomme, der er opført i disse beslutninger, og om ændring af beslutning 2002/253/EF for så vidt angår definitioner af tilfælde af overførbare sygdomme

(meddelt under nummer K(2003) 2301)

(EØS-relevant tekst)

(2003/534/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF af 24. september 1998 om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet [1], særlig artikel 3, litra a) og c), og artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til beslutning nr. 2119/98/EF skal der oprettes et EF-dækkende net til fremme af samarbejde og samordning med henblik på forebyggelse af og kontrol med bestemte kategorier af overførbare sygdomme, der er anført i den pågældende beslutning. Sygdomme forårsaget af agenser, der er modificeret specifikt med henblik på at maksimere sygelighed og/eller dødelighed efter forsætlig spredning, bør være omfattet af beslutning nr. 2119/98/EF.

(2) Kommissionens beslutning 2000/96/EF af 22. december 1999 om, hvilke overførbare sygdomme EF-nettet gradvis skal dække i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF [2] indeholder en liste over bestemte overførbare sygdomme, der skal dækkes af den epidemiologiske overvågning under EF-nettet, der er oprettet i henhold til beslutning nr. 2119/98/EF.

(3) I Kommissionens beslutning 2002/253/EF af 19. marts 2002 om definitioner af tilfælde med henblik på anmeldelse af overførbare sygdomme til EF-nettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF [3] er der fastsat definitioner af tilfælde af overførbare sygdomme, der er opført i beslutning 2000/96/EF.

(4) De overførbare sygdomme, for hvilke der er fastsat definitioner af tilfælde i beslutning 2002/253/EF, bør være sammenfaldende med de overførbare sygdomme, der er anført i beslutning 2000/96/EF.

(5) Kopper kunne udgøre en alvorlig trussel mod folkesundheden i tilfælde af forsætlig spredning. Denne overførbare sygdom bør derfor opføres i bilag I til beslutning 2000/96/EF. En definition af tilfælde bør for koppers vedkommende indsættes i beslutning 2002/253/EF.

(6) Skønt stivkrampe ikke kan overføres mellem mennesker og kun forekommer sporadisk i Fællesskabet, ville en evaluering af vaccinationsprogrammer baseret på overvågning bidrage til at forbedre vaccinationspolitikkerne. Stivkrampe bør derfor opføres i beslutning 2000/96/EF som en overførbar sygdom. En definition af tilfælde findes for stivkrampes vedkommende allerede i beslutning 2002/253/EF.

(7) Forsætlig spredning af miltbrand i Fællesskabet ville udgøre en alvorlig risiko for folkesundheden. Sygdommen bør derfor opføres i beslutning 2000/96/EF som en overførbar sygdom. En definition af tilfælde findes for miltbrands vedkommende allerede i beslutning 2002/253/EF.

(8) Overførsel af botulisme er ikke begrænset til kun at omfatte fødevarebårne forgiftninger, og henvisninger til denne infektionsvej bør derfor udgå.

(9) Tilfældedefinitionen for difteri i beslutning 2002/253/EF bør ændres for at tage hensyn til de seneste videnskabelige oplysninger.

(10) I beslutning 2000/96/EF fastsættes kriterier for udvælgelse af overførbare sygdomme eller særlige områder, som den epidemiologiske overvågning skal dække inden for EF-nettet, der er oprettet ved beslutning nr. 2119/98/EF. Q-feber og tularæmi opfylder disse kriterier i tilfælde af forsætlig spredning. Disse sygdomme forekommer desuden naturligt i Det Europæiske Fællesskab. Overvågning baseret på definitioner af tilfælde ville give en ekstragevinst. Disse overførbare sygdomme bør derfor opføres i beslutning 2000/96/EF. En definition af tilfælde bør for Q-febers og tularæmis vedkommende desuden indsættes i beslutning 2002/253/EF.

(11) Beslutning nr. 2119/98/EF, 2000/96/EF og 2002/253/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

[1] EFT L 268 af 3.10.1998, s. 1.
[2] EFT L 28 af 3.2.2000, s. 50.
[3] EFT L 86 af 3.4.2002, s. 44.

(12) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 7 i beslutning nr. 2119/98/EF —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning nr. 2119/98/EF ændres som angivet i bilag I til nærværende beslutning.

Artikel 2

Bilag I til beslutning 2000/96/EF ændres som angivet i bilag II til nærværende beslutning.

Artikel 3

Bilaget til beslutning 2002/253/EF ændres som angivet i bilag III til nærværende beslutning.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG I

I bilaget til beslutning nr. 2119/98/EF affattes sidste led således:

»— andre sygdomme (herunder bl.a. rabies, plettyfus, virale hæmoragiske febre, malaria samt alle andre alvorlige epidemiske sygdomme, som endnu ikke er klassificeret, herunder sygdomme forårsaget af agenser, der er modificeret specifikt med henblik på at maksimere sygelighed og/eller dødelighed efter forsætlig spredning og lign.).«

BILAG II

I bilag I til beslutning 2000/96/EF foretages følgende ændringer:

1) I punkt 2.1 indsættes følgende:

   »Kopper

   Stivkrampe (tetanus)«

2) I punkt 2.4 indsættes »Miltbrand (antrax)« før »Botulisme«.

3) Punkt 2.5.3 ændres således:

   a) »Q-feber« indsættes efter »Ekinokokkose«.

   b) »Tularæmi« indsættes.

BILAG III

I afsnittet »DEFINITIONER AF TILFÆLDE« i bilaget til beslutning 2002/253/EF foretages følgende ændringer:

1) Overskriften »BOTULISME, LEVNEDSMIDDELBÅREN« ændres til »BOTULISME«.

2) Teksten vedrørende »DIFTERI« affattes således:

»DIFTERI

Symptomer og kliniske fund

Klinisk overensstemmelse med enten difteri i luftvejene, dvs. en sygdom i de øvre luftveje karakteriseret ved kraftige belægninger på tonsil-, svælg- og/eller næseslimhinder kombineret med ondt i halsen og let feber, eller difteri andre steder end i luftvejene, dvs. en sygdom karakteriseret ved chankere (ulcera) på hud, bindehinder, ører, genitalier eller andre steder.

Kriterier for laboratoriediagnose

Dyrkning af difteritoksinproducerende Corynebacteria (typisk Corynebacterium diphtheriae eller C. ulcerans) fra klinisk prøvemateriale.

Kategorisering af tilfælde

Muligt:	—
Sandsynligt:	et klinisk overensstemmende tilfælde
Symptomfri bærere:	symptomfri bærere med toksigene stammer
Bekræftet:	et klinisk overensstemmende tilfælde, som er laboratorieverificeret med påvisning af en toksigen stamme af Corynebacteria, eller et klinisk overensstemmende tilfælde, som har en epidemiologisk forbindelse til et laboratorieverificeret tilfælde.

NB: Tilfælde af difteri i luftvejene såvel som andre steder end luftvejene med dyrkning af toksigene stammer skal anmeldes. Det samme gælder symptomfri bærere med toksigene stammer. Tilfælde med ikke-toksigent C. diphtheriae eller C. ulcerans skal ikke anmeldes.«

3) Følgende indsættes efter teksten vedrørende »POLIOMYELITIS, PARALYTISK«:

»Q-FEBER

Symptomer og kliniske fund

Sygdom med feber ledsaget af kulderystelser, myalgi, utilpashed og retrobulbær hovedpine. Alvorlig sygdom kan omfatte akut hepatitis, pneumoni, meningoencephalitis og abort. Kliniske laboratorieresultater kan omfatte forhøjede værdier for leverenzymer og unormale resultater af røntgenundersøgelse.

Kriterier for laboratoriediagnose

— dyrkning af Coxiella burnetii fra klinisk prøvemateriale

— påvisning af en specifik antistofrespons

— påvisning af C. burnetii i klinisk prøvemateriale ved fund af antigen eller nukleinsyre.

Et sandsynligt tilfælde: en enkeltprøve med forhøjet titer af specifikke antistoffer.

Kategorisering af tilfælde

Muligt:	—
Sandsynligt:	et klinisk overensstemmende tilfælde, som opfylder kriterierne for laboratoriediagnose for et sandsynligt tilfælde eller har en epidemiologisk forbindelse
Bekræftet:	et laboratorieverificeret tilfælde, som er klinisk overensstemmende eller har en epidemiologisk forbindelse.«

4) Følgende indsættes efter teksten vedrørende »SHIGELLOSE«:

»KOPPER

Symptomer og kliniske fund

En sygdom med akut feber > 38 °C efterfulgt af eksantem, der kendetegnes ved blærer eller faste pustula på samme udviklingstrin uden anden åbenbar årsag og med en overvejende centrifugal fordeling.

Atypiske sygdomsbilleder kan omfatte:
— hæmoragiske læsioner
— flade, fløjlsagtige læsioner, der hverken er typiske blærer eller udvikler sig til pustula.

Kriterier for laboratoriediagnose

Dyrkning af koppevirus (Variola) fra klinisk prøvemateriale, eller

påvisning af variola-DNA ved polymerase-kædereaktion (PCR) i klinisk prøvemateriale efterfulgt af sekventering.

Negativ påvisning af variola-virusstamme ved elektronmikroskopi (EM) i klinisk prøvemateriale.

Kategorisering af tilfælde

Muligt:	et klinisk overensstemmende tilfælde et tilfælde med et atypisk sygdomsbillede og med en epidemiologisk forbindelse til bekræftede eller sandsynlige tilfælde
Sandsynligt:	et klinisk overensstemmende tilfælde med enten påvisning af orthopox-virus ved EM eller PCR eller en epidemiologisk forbindelse til andre sandsynlige eller bekræftede tilfælde
Bekræftet:	for første tilfælde, et klinisk overensstemmende tilfælde laboratorieverificeret med EM og PCR efterfulgt af sekventering i løbet af udbruddet, et klinisk overensstemmende tilfælde med en epidemiologisk forbindelse og om muligt laboratorieverificeret med EM eller PCR.«

5) Følgende indsættes efter teksten vedrørende »TUBERKULOSE«:

»TULARÆMI

Symptomer og kliniske fund

Klinisk overensstemmelse med en af de forskellige former for tularæmi:
— ulcero-glandulær (kutan ulceration med regional lymfeknudesvulst)
— glandulær (regional lymfeknudesvulst uden ulceration)
— oculo-glandulær (conjunctivitis med præaurikulær lymfeknudesvulst)
— i mundsvælget (stomatitis eller pharyngitis eller tonsillitis og cervikal lymfeknudesvulst)
— intestinal (tarmsmerter, opkast og diarré)
— i lungerne (primær lungesygdom)
— tyføs (sygdom med feber uden tidlig lokalisering af tegn og symptomer).

Kriterier for laboratoriediagnose

— dyrkning af Francisella tularensis fra klinisk prøvemateriale
— påvisning af en specifik antistofrespons.

Et sandsynligt tilfælde:
— en enkeltprøve med forhøjet titer
— påvisning af F. tularensis i klinisk prøvemateriale ved fluorescenstest.

Kategorisering af tilfælde

Muligt:	—
Sandsynligt:	et klinisk overensstemmende tilfælde, som opfylder kriterierne for laboratoriediagnose for et sandsynligt tilfælde eller har en epidemiologisk forbindelse
Bekræftet:	et klinisk overensstemmende tilfælde, som er laboratorieverificeret.«

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. juli 2003

om ændring af beslutning 2003/218/EF for så vidt angår beskyttelses- og overvågningszoner i forbindelse med bluetongue i Italien

(meddelt under nummer K(2003) 2601)

(EØS-relevant tekst)

(2003/535/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/75/EF af 20. november 2000 om vedtagelse af specifikke bestemmelser vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue [1], særlig artikel 8, stk. 2, litra d), artikel 9, stk. 1, litra c), og artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På baggrund af udviklingen i bluetonguesituationen i 2003 blev Kommissionens beslutning 2003/218/EF af 27. marts 2003 om iagttagelsesdistrikter og overvågningsområder i forbindelse med bluetongue og om regler for dyretransporter ind og ud af disse zoner og om ophævelse af beslutning 2001/783/EF [2] vedtaget. Ifølge nævnte beslutning skal der fastlægges områder med lavere (sektion 1 i henholdsvis bilag I A, I B og I C) og højere (sektion 2 i henholdsvis bilag I A, I B og I C) konstateret risiko. I betragtning af den epidemiologiske situation og miljøfaktorerne er det nødvendigt i overensstemmelse med proceduren i artikel 8, stk. 2, litra d), at afgrænse hele de områder, hvor der skal oprettes beskyttelses- og overvågningszoner i hver medlemsstat, samtidig med at der fastsættes betingelser for dyrebevægelser som undtagelse fra de restriktioner, der gælder for højere eller lavere konstateret risiko.

(2) Med hensyn til Italien har overvågningsprogrammet vist serokonvertering i provinserne Campobasso og Chieti, hvilket indikerer forekomst af bluetongue-viruset.

(3) Disse to provinser bør derfor optages på listen over beskyttelses- og overvågningszoner i Italien.

(4) I betragtning af omfanget af vira i omløb og vaccinationsdækningen i provinserne Campobasso og Chieti bør de begge anses for områder med lavere risiko og indsættes i sektion 1 i bilag I B til beslutning 2003/218/EF.

(5) Beslutning 2003/218/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilag I til beslutning 2003/218/EF affattes som angivet i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning anvendes fra den 12. august 2003.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 327 af 22.12.2002, s. 74.
[2] EUT L 82 af 29.3.2003, s. 35.

BILAG

»BILAG I

(Beskyttelses- og overvågningszoner)

BILAG I A

Sektion 1

Sicilien: Catania, Enna og Messina

Basilicata: Matera og Potenza

Puglia: Brindisi og Foggia

Sektion 2

Sicilien: Agrigento, Caltanisetta, Palermo, Ragusa, Siracusa og Trapani

Calabria: Catanzaro, Cosenza, Crotone, Reggio Calabria og Vibo Valentia

Puglia: Bari, Lecce og Taranto

Campania: Avellino, Benevento, Caserta, Napoli og Salerno.

BILAG I B

Sektion 1

Frankrig:

Corse du sud og Haute Corse

Italien:

Sardinien: Cagliari, Nuoro, Sassari og Oristano

Lazio: Viterbo og Roma

Toscana: Grosseto, Livorno, Pisa og Massa-Carrara

Molise: Isernia og Campobasso

Abruzzo: l'Aquila og Chieti

Sektion 2

Lazio: Latina og Frosinone

BILAG I C

Sektion 1: hele det græske territorium undtagen de præfekturer, der er anført i sektion 2.

Sektion 2: Præfekturerne Dodekanisi, Samos, Chios og Lesvos.«

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. juli 2003

om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering

(meddelt under nummer K(2003) 2587)

(Kun den franske, den græske og den italienske udgave er autentisk)

(2003/536/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/95 ([2]), særlig artikel 5, stk. 2, litra c),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([3]), særlig artikel 7, stk. 4,

efter høring af Komitéen for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning (EØF) nr. 729/70 og artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1258/1999 beslutter Kommissionen at udelukke udgifter fra EF-finansiering, hvis den konstaterer, at udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med EF-bestemmelserne.

(2) Ifølge nævnte artikler i forordning (EØF) nr. 729/70 og forordning (EF) nr. 1258/1999 samt artikel 8, stk. 1 og 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 729/70 for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2025/2001 ([5]), skal Kommissionen foretage den nødvendige kontrol, meddele medlemsstaterne resultaterne af kontrollen, tage medlemsstaternes bemærkninger til efterretning, indkalde til bilaterale drøftelser for at nå til enighed med de berørte medlemsstater og formelt meddele disse sine konklusioner under henvisning til Kommissionens beslutning 94/442/EF af 1. juli 1994 om indførelse af en forligsprocedure i forbindelse med regnskabsafslutningen for EUGFL, Garantisektionen ([6]), senest ændret ved beslutning 2001/535/EF ([7]).

(3) Medlemsstaterne har kunnet anmode om en forligsprocedure. Det er sket i nogle tilfælde, og Kommissionen har undersøgt den rapport, der er udfærdiget efter proceduren.

(4) Ifølge artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 729/70 og artikel 2 i forordning (EF) nr. 1258/1999 kan der kun ske finansiering af restitutioner ved eksport til tredjelande og af interventioner til regulering af landbrugsmarkederne, hvis de henholdsvis ydes og gennemføres efter EF-bestemmelserne som led i de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter.

(5) Den gennemførte kontrol og resultaterne af de bilaterale drøftelser og forligsprocedurerne viser, at en del af de udgifter, medlemsstaterne har anmeldt, ikke opfylder betingelserne og derfor ikke kan finansieres af EUGFL, Garantisektionen.

(6) De beløb, som ikke kan finansieres af EUGFL, Garantisektionen, er anført i bilaget til denne beslutning. De vedrører ikke udgifter, som blev afholdt mere end 24 måneder, før Kommissionen skriftligt meddelte medlemsstaterne kontrolresultaterne.

(7) I de tilfælde, der er omfattet af denne beslutning, har Kommissionen i en sammenfattende rapport meddelt medlemsstaterne en evaluering af de beløb, der udelukkes fra EF-finansiering på grund af manglende opfyldelse af EF-bestemmelserne.

(8) Denne beslutning foregriber ikke de finansielle konsekvenser, som Kommissionen vil kunne drage af Domstolens afgørelser i sager, der endnu ikke var afsluttet den 30. april 2003, og som vedrører spørgsmål, der behandles i beslutningen —

([1]) EFT L 94 af 28.4.1970, s. 13.
([2]) EFT L 125 af 8.6.1995, s. 1.
([3]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.
([4]) EFT L 158 af 8.7.1995, s. 6.
([5]) EFT L 274 af 17.10.2001, s. 3.
([6]) EFT L 182 af 16.7.1994, s. 45.
([7]) EFT L 193 af 17.7.2001, s. 25.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De udgifter, der er anført i bilaget, og som er afholdt af medlemsstaternes godkendte betalingsorganer og anmeldt til EUGFL, Garantisektionen, udelukkes i henhold til denne beslutning fra EF-finansiering, fordi de ikke opfylder EF-bestemmelserne.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik, Den Hellenske Republik og Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

Korrektioner i alt

Sektor	Medlems-stat	Budgetkonto	Begrundelse	National valuta	Afviste udgifter	Allerede fore-tagne fradrag	Finansielle følger af denne beslutning	Regnskabsår
Mælk og mejeriprodukter	FR	2040 og 2049	Fast korrektion på 10 % for mangler ved hovedkontrollerne + korrektion for dårlig forvaltning af sikkerhedsstillelserne	EUR	932 171,48	0,00	932 171,48	1997-1999
Frugt og grøntsager	FR	1512	Beregning af EF-godtgørelsen for fejlagtigt tilbagekøb	EUR	8 949,00	0,00	8 949,00	2002
Markafgrøder	FR	1041-1062	Fast korrektion på 2 % for mangler ved kontrollen på stedet	EUR	5 585 865,00	0,00	5 585 865,00	2000-2001
FR i alt					6 526 985,48	0,00	6 526 985,48	
Vin og tobak	GR	1630	Dårlig procedure for kontrol af alkoholindholdet i druer og mangel på hovedkontroller	EUR	1 107 610,00		1 107 610,00	1999-2000
Dyrepræmier	GR	2120-2122	Faste korrektioner på 25 % (2000) og 10 % (1999) for mangler ved hovedkontrollerne	EUR	12 979 608,50	814 240,55	12 165 367,95	1999-2000
Dyrepræmier	GR	2220 og 2221	Fast korrektion på 5 % for mangler ved hovedkontrollerne	EUR	14 200 695,85		14 200 695,85	1999-2000
Olivenolie, spindplanter og frø	GR	1210	Fast korrektion på 5 % for mangler ved kontrolsystemet	EUR	45 138 544,00	20 998 254,38	24 140 289,62	1999-2000
GR i alt					73 426 458,35	21 812 494,93	51 613 963,42	
Frugt og grøntsager	IT	1515	Faste korrektioner på 5 % (2000/2001) og 10 % (1999/2000) for mangler ved kontrollen	EUR	22 251 827,08	0,00	22 251 827,08	1999-2002
Olivenolie, spindplanter og frø	IT	1210	Fast korrektion på 2 % for mangler ved forvaltningen og kontrollens effektivitet	EUR	13 048 335,00		13 048 335,00	2000
IT ialt					35 300 162,08	0,00	35 300 162,08	

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES AKTION 2003/537/FUSP

af 21. juli 2003

om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten og om ændring af fælles aktion 2002/965/FUSP

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 18, stk. 5, og artikel 23, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets fælles aktion 2002/965/FUSP af 10. december 2002 om ændring og forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten [1] blev ved Rådets fælles aktion 2003/445/FUSP [2] forlænget indtil den 31. december 2003.

(2) Ifølge fælles aktion 2003/445/FUSP bør Rådet udnævne en ny særlig EU-repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten som efterfølger for Miguel-Angel MORATINOS.

(3) Rådet besluttede den 14. juli 2003 at udnævne ambassadør Marc OTTE til ny særlig EU-repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten.

(4) Fælles aktion 2002/965/FUSP bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Marc OTTE udnævnes hermed til Den Europæiske Unions særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten.

Artikel 2

Artikel 1 i fælles aktion 2002/965/FUSP og artikel 2 i fælles aktion 2003/445/FUSP udgår.

Artikel 3

Denne fælles aktion har virkning fra den 14. juli 2003.

Den anvendes indtil den 31. december 2003.

Artikel 4

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. juli 2003.

På Rådets vegne

F. FRATTINI

Formand

[1] EFT L 334 af 11.12.2002, s. 11.
[2] EUT L 150 af 18.6.2003, s. 70.